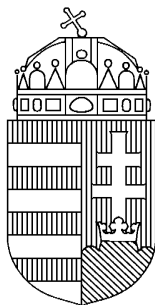

MAGYAR

KÖZLÖNY

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG HIVATALOS LAPJA

Budapest,
2004. május 1.,
szombat

61. szám

Ára: 483,- Ft

TARTALOMJEGYZÉK

		Oldal
2004: XXXI. tv.	A Magyar Nemzeti Bankról szóló 2001. évi LVIII. törvény módosításáról	6386
2004: XXXII. tv.	Egyes törvények választásokkal összefüggő módosításáról	6392
2004: XXXIII. tv.	Az autóbusszal végzett menetrend szerinti személyszállításról	6393
2004: XXXIV. tv.	A kis- és középvállalkozásokról, fejlődésük támogatásáról	6399
2004: XXXV. tv.	Az elektronikus pénzt kibocsátó szakosított hitelintézettről ...	6404
2004: XXXVI. tv.	A termőföldről szóló 1994. évi LV. törvény módosításáról	6408
146/2004. (V. 1.) Korm. r.	A külföldiek ingatlanszerzéséről szóló 7/1996. (I. 18.) Korm. rendelet módosításáról	6410
74/2004. (V. 1.) FVM r.	A mezőgazdasági termékek és élelmiszerek ökológiai követelmények szerinti előállításának, forgalmazásának és jelölésének egyes eljárási szabályairól	6411
33/2004. (V. 1.) ME h.	Az európai integrációs ügyek koordinációjáért felelős tárca nélküli miniszter feladatainak az ellátásáról	6412

II. rész JOGSZABÁLYOK

Törvények

2004. évi XXXI. törvény

a Magyar Nemzeti Bankról szóló 2001. évi LVIII. törvény módosításáról*

1. § A Magyar Nemzeti Bankról szóló 2001. évi LVIII. törvény (a továbbiakban: MNB tv.) 4. §-ának (5) és (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Az MNB kialakítja a fizetési és elszámolási, valamint az értékpapír-elszámolási rendszereket és figyelemmel kíséri (felvigyázza) azok tevékenységét e rendszerek biztonságos és hatékony működése, továbbá a pénzforgalom zavartalan lebonyolítása érdekében.

(6) Az MNB feladatai ellátásához szükséges statisztikai információkat gyűjt és hoz nyilvánosságra.”

2. § Az MNB tv. 9. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az MNB elnöke rendeletében előírhatja, hogy pénzügyi intézmények és a befektetési vállalkozások idegen forrásaik meghatározott arányában (tartalékráta) tartalékot helyezzenek el az MNB-nél.”

3. § Az MNB tv. 10. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„10. § (1) Az MNB elnöke rendeletében szabályozza a tartalék kiszámítására, illetve a tartalékok képzésének és elhelyezésének módjára vonatkozó előírásokat.

(2) A tartalékráta mértékéről a monetáris tanács dönt. Az MNB elnöke a tartalékráta mértékét rendeletében hirdeti ki.”

4. § Az MNB tv. 11. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az MNB külföldi pénznemek forintra és forintnak külföldi pénznemekre való átszámítására vonatkozó hivatalos árfolyamokat jegyez és hoz nyilvánosságra.”

5. § Az MNB tv. 16. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„16. § (1) Az MNB az államnak, helyi önkormányzatnak vagy az államháztartás körébe tartozó más intézménynek, az Európai Unió intézményeinek és szerveinek, a tagállamok központi kormányzatainak, a tagállami regionális, helyi vagy más közigazgatási szerveknek, egyéb közjogi testületeknek, vagy a felsoroltak befolyásoló irányítása alatt működő gazdálkodó szervezet részére nem nyújthat folyószámla hitelt, nem biztosíthat részükre semmi egyéb hitellehetőséget, ezen intézmények értékpapírjait közvetlenül a kibocsátótól nem vásárolhatja meg.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazása szempontjából egy gazdálkodó szervezetet akkor kell az állam, helyi önkormányzat vagy az (1) bekezdésben felsorolt intézmények befolyásoló irányítása alatt működőnek tekinteni, ha az állam, helyi önkormányzat vagy az államháztartás körébe tartozó más intézmény, az Európai Unió intézménye és szerve, a tagállamok központi kormányzata, a tagállam regionális, helyi vagy más közigazgatási szerve együttesen, közvetve vagy közvetlenül:

a) a jegyzett tőkében többségi részesedéssel rendelkezik,

b) ellenőrzi a részesedéshez fűződő szavazati jogok többségét, vagy

c) kinevezheti a gazdálkodó szervezet vezető testülete és felügyelő bizottsága tagjainak több, mint felét.

(3) Az (1) bekezdés nem alkalmazható az állam, helyi önkormányzat vagy az államháztartás körébe tartozó más intézmény, az Európai Unió intézménye és szerve, a tagállamok központi kormányzata, a tagállam regionális, helyi vagy más közigazgatási szerve közvetlen vagy közvetett tulajdonában levő hitelintézet esetében. Ezen körbe tartozó hitelintézetek esetében is csak a hitelintézetekre általában alkalmazott feltételekkel lehet forrásokat biztosítani.

(4) E § alkalmazásában a közvetett tulajdon: egy vállalkozás tulajdoni hányadának, illetőleg szavazati jogának a vállalkozásban tulajdoni részesedéssel, illetőleg szavazati joggal rendelkező más vállalkozás (köztes vállalkozás) tulajdoni hányadán, illetőleg szavazati jogán keresztül történő birtoklása vagy gyakorlása.”

6. § Az MNB tv. 26. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„26. § (1) Az MNB alakítja ki az országos fizetési és elszámolási rendszert.

(2) A fizetési, illetve értékpapír-elszámolási rendszerekben történő teljesítés véglegességéről szóló törvény szerinti fizetési, illetve értékpapír-elszámolási rendszereket az MNB jelöli ki.

(3) Az MNB elnöke a 60. § (1) bekezdésének h) pontjában meghatározott körben szabályozza a pénzforgalom lebonyolítását.

(4) Fizetési mód kötelező alkalmazását csak törvény vagy kormányrendelet írhatja elő.”

* A törvény az Országgyűlés a 2004. április 26-i ülésnapján fogadta el.

7. § Az MNB tv. 27. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az MNB elnöke rendeletben szabályozza a hitelintézeti elszámolóház és az értékpapír-elszámolóház számára a kockázati alap képzésére, illetve az alap képzésének módjára, mértékére, felhasználására vonatkozó előírásokat.”

8. § Az MNB tv. 28. §-a előtti „Jegybanki hatósági és statisztikai információs rendszer” cím helyébe „Jegybanki információs rendszer” cím lép és a 28. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A 4. § (1)–(7) bekezdéseiben meghatározott feladatai — a személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló 1992. évi LXIII. törvényben meghatározott feltételek szerint gyakorolt — ellátásához az MNB jegybanki információs rendszert működtet, amelyhez a jogszabályban meghatározott szervezetek és természetes személyek az MNB által előírt információkat kötelesek szolgáltatni. A jegybanki információs rendszer részeként működtetett statisztikai információs rendszer szakmai tartalmát és módszertanát az MNB — a Pénzügyminisztérium, illetőleg a Felügyelet véleményét kikérve — a Központi Statisztikai Hivatallal egyetértésben alakítja ki.”

9. § (1) Az MNB tv. 29. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A jegybanki ellenőrzés e törvény, a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvénynek az MNB engedélyezési hatáskörébe tartozó kiegészítő pénzügyi szolgáltatások végzésének feltételeire vonatkozó rendelkezései, továbbá az MNB elnöke rendeleteinek megtartására terjed ki. Ennek keretében az MNB jogosult adatok, beszámolók, mérlegek, bizonylatok és vizsgálati anyagok bekérésére.”

(2) Az MNB tv. 29. §-ának (4) és (5) bekezdései helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(4) Amennyiben a vizsgált okmányok hitelességének vagy teljességének megállapítása, illetőleg a vizsgálati megállapítások kiegészítése válik szükségessé, úgy az MNB ellenőrzést végző alkalmazottja jogosult a jegybanki ellenőrzés hatálya alá tartozó szervezeteknél és természetes személyeknél az (1) bekezdésben említett tárgykörökkel összefüggő tényeket vizsgálni.

(5) Jogszabálysértés, illetőleg a jegybanki előírások megsértésének megállapítása esetén az MNB köteles a szükséges intézkedéseket megtenni, így különösen:

- a) jogkörét e törvény szerint gyakorolni;
- b) a jegybanki ellenőrzés hatálya alá tartozó szervezet, illetve természetes személy figyelmét felhívni a tapasztalt jogszabálysértésre;
- c) más szervet intézkedés végett megkeresni;
- d) fegyelmi, szabálysértési, polgári, büntető- vagy egyéb eljárást kezdeményezni.”

10. § Az MNB tv. 31. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A bankjegyek és érmék kibocsátását, címletét és külső kiállítását, valamint bevonását az MNB elnöke rendeletben hirdeti ki. Az MNB elnökének rendeletében megjelölt határral a bevont bankjegyek és érmék elvesztik törvényes fizetőeszköz jellegüket.”

11. § Az MNB tv. 31/A. §-ának (1) és (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az MNB ellátja a magyar és a külföldi törvényes fizetőeszközök hamisítás elleni védelmével kapcsolatban a hatáskörébe tartozó technikai és egyéb feladatokat, így különösen a készpénzszakértői, oktatási, adatszolgáltatási és tájékoztatási feladatokat.”

„(4) A hitelintézetek, a pénzváltók és a pénzfeldolgozók, valamint a postai pénzforgalmi közvetítő és postai pénzügyi tevékenységet, valamint készpénzáttutalási szolgáltatást végző szervezetek kötelesek az általuk forgalmazott, illetve feldolgozott magyar és külföldi fizetőeszközök valóságát megvizsgálni és a fellelt feltehetően hamis vagy meghamisított fizetőeszközöket az MNB-nek haladéktalanul megküldeni, illetőleg átadni.”

12. § Az MNB tv. 34. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„34. § (1) Forgalomban lévő törvényes fizetőeszközről, valamint az euróról utánezetet készíteni vagy készíttetni bármely célra (színházi előadásra, televízió- vagy filmfelvételnél való felhasználásra, oktatásra stb.) csak az MNB engedélyével, illetőleg az MNB elnökének rendeletében meghatározottak szerint szabad.

(2) Az utánezetek előállítás, nyilvántartása, őrzése, megsemmisítése tekintetében az MNB elnökének rendeletében meghatározottak szerint kell eljárni.”

13. § Az MNB tv. 41. § (1) bekezdése első mondatának helyébe a következő rendelkezés lép:

„Az MNB a monetáris folyamatok alakulásáról és alapvető feladatai körébe tartozó egyéb lényeges kérdésekről legalább negyedévente jelentést készít és hoz nyilvánosságra.”

14. § Az MNB tv. 46. §-a a következő új (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Az MNB jegyzett tőkéje 10 000 000 000 Ft, azaz tízmilliárd forint.”

15. § Az MNB tv. 58/A. §-a helyébe az alábbi rendelkezés lép:

„58/A. § (1) Az MNB elnöke, alelnökei és a monetáris tanács további tagjai, valamint a felügyelő bizottság tagjai kinevezésükkor, majd azt követően két évente a köztisztviselőkre vonatkozó szabályok szerint vagyonynyilatkozatot tesznek. A nyilatkozattételre kötelezett saját nyilatkozatához csatolni köteles a vele közös háztartásban élő ház-

vagy élettársának, valamint gyermekének a melléklet szerinti nyilatkozatát.

(2) Vagyonnyilatkozat elmulasztása esetén — annak benyújtásáig — MNB elnöke, alelnökei és a monetáris tanács további tagjai, valamint a felügyelő bizottság tagjai a jogszabályban meghatározott juttatásban nem részesülhet, megbízatásából eredő jogait nem gyakorolhatja. A megbízatás megszűnésekor a reá vonatkozó jogszabályban meghatározott juttatásra mindaddig nem jogosult, amíg a megbízatásának megszűnését követően esedékes vagyonnyilatkozat-tételi kötelezettségének eleget nem tesz.

(3) A vagyonnyilatkozatot az Országgyűlés Mentelmi, összeférhetetlenségi és mandátumvizsgáló bizottsága tartja nyilván és ellenőrzi. A vagyonnyilatkozatot — kivéve a hozzátartozó vagyonnyilatkozatát — a miniszterelnök, illetve a köztársasági elnök nyilvánosságra hozza.

(4) Az MNB alkalmazottja munkaviszonyának létesítésekor, majd azt követően két évente a köztisztviselőkre vonatkozó szabályok szerint vagyonnyilatkozatot tesz. A vagyonnyilatkozatot az MNB elnöke tartja nyilván és ellenőrzi. A vagyonnyilatkozat nem nyilvános.”

16. § Az MNB tv. 60. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„60. § (1) A Magyar Nemzeti Bank elnöke a jogalkotásról szóló törvényben meghatározottak szerint rendeletben szabályozza

a) az alapkamat mértékét,

b) a kötelező tartalékráta mértékét,

c) a kötelező jegybanki tartalék kiszámítását, illetve képzésének és elhelyezésének módját,

d) a bankjegyek és az érmék (ideértve az emlékbankjegyeket és az emlékérméket is) kibocsátását, címletét, külső kiállítását, bevonását,

e) a magyar és a külföldi törvényes fizetőeszközök hamisítás elleni védelmével kapcsolatos, a 31/A. § (1) bekezdésében meghatározott technikai és egyéb feladatokat,

f) a forgalomban lévő törvényes fizetőeszközzel utánzat készítésének vagy készíttetésének engedélyezési feltételeit, valamint az utánzat előállításával, nyilvántartásával, őrzésével és megsemmisítésével kapcsolatos követelményeket,

g) a forgalomban lévő euró fizetőeszközökről utánzat készítésével vagy készíttetésével kapcsolatos követelményeket,

h) az MNB a 4. § (5), a 26. § (3) és a 27. § (2) bekezdésében foglalt feladatai körében

ha) a fizetési forgalomban a fizetési megbízások lebonyolítására — ide nem értve a számla megnyitására, a számla feletti rendelkezésre, a rendelkezés korlátozására vonatkozó követelményeket —, az ügyfelek előzetes és utólagos tájékoztatására, továbbá a fizetési módokra és alkalmazásuk szabályaira,

hb) a készpénzforgalmazás feltételeire,

hc) a pénzfeldolgozási tevékenységre,

hd) az elszámolásforgalom lebonyolítására,

he) a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló törvény és a tőkepiacról szóló törvény szerinti elszámolóházi tevékenységet végző szervezetek üzletszabályzataira és szabályzataira,

hf) a hitelintézeti elszámolóházi és az értékpapír-elszámolóházi kockázati alap képzésére, illetve az alap képzésének módjára, mértékére és felhasználására vonatkozó követelményeket;

i) a jegybanki információs rendszerhez szolgáltatandó információk körét, a szolgáltatás módját és határidejét.

(2) Az MNB elnökének rendelete esetében a véleményezési határidő öt munkanapnál, átfogó vagy nagy terjedelmű szabályozás esetén tíz munkanapnál nem lehet kevesebb.

(3) Az MNB elnökének rendelete esetében az igazságügy-miniszter véleményezési jogkörét kizárólag a rendelet alkotmányosságának, jogrendszerbe illeszthetőségének és a jogalkotási szakmai követelmények teljesülésének szempontja alapján gyakorolja. Ha az igazságügy-miniszter a véleményezésre adott határidőn belül nem nyilatkozik, azt úgy kell tekinteni, hogy a tervezetben foglaltakkal egyetért.

(4) A jegybanki alapkamatról és a kötelező tartalékráta mértékéről szóló rendeletek tervezetéről és a kapcsolódó szakmai indoklásról az igazságügy-miniszter véleményét nem kell kikérni.

(5) Az alapkamat meghatározott időponttól hatályos mértékét az MNB az általa bérelt elektronikus hírügynökségi oldalon, valamint honlapján hirdeti ki.

(6) Rendkívüli esetben a kötelező tartalék mértékét az MNB a kötelező tartalékképzés hatálya alá tartozó szervezetek részére küldött elektronikus üzenet formájában hirdeti ki.

(7) Az (1) bekezdés c) pontja alapján kiadott rendeletet annak hatálybalépése előtt 15 nappal kell kihirdetni.

(8) Az (5) és (6) bekezdésben foglalt különleges kihirdetési formákat követően a rendeleteket a jogszabályok kihirdetésére vonatkozó általános szabályoknak megfelelően is közzé kell tenni.”

17. § Az MNB tv. 67. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az MNB számára feladatot

a) a pénzforgalommal, pénzforgalmi szolgáltatással és a hatáskörébe tartozó kiegészítő pénzügyi szolgáltatási tevékenységek engedélyezésével kapcsolatos feladatkörében törvény,

b) az a) pontban meghatározottakon kívül e törvény állapíthat meg.”

18. § Az MNB tv. 71. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) E törvény hatálybalépését megelőzően az MNB által a központi költségvetésnek nyújtott hitelek feltételeinek piaci körülményeket kell tükröznüik.”

19. § Az MNB tv. a következő 71/A. §-sal egészül ki:
„71/A. § A jegybanki ellenőrzés a 2004. május 1-je előtt kibocsátott, az ellenőrzött cselekmény elvégzésekor vagy esemény bekövetkeztekor, illetve állapot fennállásakor még hatályos pénzforgalmi jogszabályok, az MNB engedélyezési hatáskörébe tartozó pénzügyi és kiegészítő pénzügyi szolgáltatások végzésének egyes feltételeiről szóló jogszabály, valamint a jegybanki rendelkezések megtartására is kiterjed.”

MÓDOSULÓ JOGSZABÁLYOK

A hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény módosítása

20. § (1) A hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény (a továbbiakban: Hpt.) 8. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Pénzügyi szolgáltatás közvetítését [3. § (1) bekezdés h) pontja], — a 2. számú melléklet I. fejezet 12. pont a) alpontja szerint — valamint pénzfeldolgozási tevékenységet [3. § (2) bekezdés c) pontja] pénzügyi intézménynek nem minősülő, jogi személyiséggel rendelkező gazdasági társaság vagy szövetkezet is végezheti.”

(2) A Hpt. a 19. §-t követően a következő címmel és 19/A. §-sal egészül ki:

„A Magyar Nemzeti Bank engedélyezési hatáskörébe tartozó kiegészítő pénzügyi szolgáltatások engedélyezése

19/A. § (1) Az MNB engedélyezési hatáskörébe tartozó kiegészítő pénzügyi szolgáltatás [3. § (6) bekezdés] engedélyezése iránti kérelemhez mellékelni kell:

- a) a kérelmező alapító okiratát,
- b) a kérelmező bejegyzéséről szóló cégbírósági végzést — ennek hiányában a bejegyzés iránti kérelmet, annak igazolásával együtt, hogy a bejegyzés iránti kérelmet a cégbíróság átvette —, bejegyzett cég esetében három hónappal nem régebbi cégkivonatát,
- c) harminc napnál nem régebbi igazolást arra vonatkozóan, hogy az alapításban részt vevő személynek, már működő cég esetén a kérelmezőnek az adóhatósággal, vámhatósággal, illetve a társadalombiztosítási szervvel szemben 30 napnál régebben lejárt tartozása nincs,
- d) a tervezett működési terület (országos kiterjedésű vagy meghatározott területi egységre korlátozott) meghatározását tartalmazó iratot,
- e) a kérelmező szervezeti felépítésének, az irányítási, döntési és ellenőrzési rendjének bemutatását, ha ezeket az alapító okirat részletesen nem tartalmazza,
- f) külföldi székhelyű kérelmező esetében nyilatkozatot a kérelmező kézbesítési megbízottjáról, aki csak Magyarországon bejegyzett ügyvéd, illetve ügyvédi iroda lehet,
- g) annak igazolását, hogy a kérelmező rendelkezik a szolgáltatás nyújtásához szükséges személyi és tárgyi feltételekkel,

h) a jegyzett tőke teljes összegének befizetésére vonatkozó igazolást,

i) a h) pontban említett összeg teljes vagy részleges felhasználása esetén igazolást, illetőleg nyilatkozatot arról, hogy a felhasználás milyen mértékben történt az alapítás, illetőleg a működés megkezdése érdekében,

j) a középtávú — az első három évre vonatkozó — üzleti tervet,

k) a folytatni kívánt tevékenységekre vonatkozó általános szerződési feltételeket is tartalmazó üzletszabályzatot,

l) nyilatkozatot arra vonatkozóan, hogy a szolgáltatási tevékenységét mikor kívánja megkezdni,

m) nyilatkozatot arról, hogy a jogszabályban meghatározott, illetőleg jogszabályon alapuló adatszolgáltatások teljesítésére felkészült.

(2) A hitelintézetnek nem kell igazolnia a szolgáltatás engedélyezése iránti eljárásban az (1) bekezdés a)–f) és h)–i) pontjában említett feltételek meglétét.

(3) Ha külföldi vállalkozás fióktelepe útján kíván az MNB engedélyezési hatáskörébe tartozó kiegészítő pénzügyi szolgáltatást végezni, az (1) bekezdés d)–m) pontjában foglaltakon túlmenően az engedélyezés iránti kérelemhez mellékelni kell:

- a) a külföldi vállalkozás alapító okiratát;
- b) a külföldi vállalkozás három hónappal nem régebbi eredeti cégkivonatát vagy igazolást arról, hogy a külföldi vállalkozást a vállalati (gazdasági) nyilvántartásba bejegyezték;
- c) a külföldi vállalkozás székhelye szerinti felügyeleti hatóságtól származó engedélyének másolatát;
- d) harminc napnál nem régebbi igazolást arra vonatkozóan, hogy a külföldi vállalkozásnak a magyarországi és a székhelye szerinti államban lévő adóhatósággal, vámhatósággal, illetve társadalombiztosítási szervvel szemben tartozása nincs;
- e) a külföldi vállalkozás előző gazdasági évre vonatkozó, könyvvizsgáló által hitelesített mérlegét és eredménykimutatását;
- f) nyilatkozatot arról, hogy a külföldi vállalkozásnak milyen mértékben kívüli kötelezettségei vannak;
- g) a külföldi vállalkozás tulajdonosi szerkezetének, valamint azon körülményeknek a részletes leírását, amelyek miatt a külföldi vállalkozás kapcsolatban álló személyek csoportjához tartozónak minősül, továbbá az irányító vállalat előző évre vonatkozó konszolidált éves beszámolóját, ha az irányító vállalat konszolidált beszámoló készítésére kötelezett;

h) a kérelemben érintett személyek teljes bizonyító erejű magánokiratban foglalt nyilatkozatát arra vonatkozóan, hogy hozzájárulnak az engedély iránti kérelemhez mellékelte iratban foglaltak valódiságának az MNB által megkezesett szervek útján történő ellenőrzéséhez;

i) a kérelmező által folytatott, a székhely szerinti felügyeleti hatóság által engedélyezett tevékenységek megjelölését, valamint azokat a helyeket, ahol ezeket a tevékenységeket végzi;

j) a fióktelep vezető állású személyének döntési jogkörét, valamint a kérelmező azon testületeit, amelyek hozzájárulása nélkül bizonyos döntések nem érvényesek;

k) a székhely szerinti felügyeleti hatóság nyilatkozatát arról, hogy a nem magyar állampolgárságú vezető állású személlyel szemben nem állnak fenn kizáró okok e munkakör betöltésével, illetőleg ellátásával kapcsolatban.

(4) A szolgáltatásnak fióktelep által történő folytatásához a Magyar Nemzeti Bank az engedélyt abban az esetben adja meg — az (1) bekezdés *d)–m)* pontjában és a (3) bekezdésben meghatározott feltételek teljesülése mellett —, ha

a) — külföldi pénzügyi intézmény kérelmező esetén — érvényes és hatályos, a felügyeleti hatóságok kölcsönös elismerésén alapuló, továbbá a fióktelepek felügyeletére is kiterjedő nemzetközi együttműködési megállapodás van a Felügyelet és a kérelmező külföldi vállalkozás székhelye szerinti felügyeleti hatóság között;

b) a kérelmező külföldi vállalkozás székhelye szerinti állam rendelkezik a magyar jogszabályok által támasztott követelményeket kielégítő pénzmoss elleni jogszabályi előírásokkal;

c) a kérelmező külföldi vállalkozás rendelkezik a magyar jogszabályok által támasztott követelményeket kielégítő adatkezelési szabállyal;

d) a kérelmező külföldi vállalkozás nyilatkozik arról, hogy korlátlanul helytáll a fióktelep cégneve alatt keletkezett kötelezettségeikért;

e) a kérelmező külföldi vállalkozás benyújtja a székhelye szerinti felügyeleti hatóság fióktelep létesítésre vonatkozó engedélyét, illetőleg hozzájáruló nyilatkozatát vagy tudomásulvételét;

f) külföldi pénzügyi intézmény kérelmező esetén a kérelmező székhelye szerinti állam jogszabályai biztosítják a pénzügyi intézmények prudens, biztonságos működését.

(5) Már működő fióktelep esetén az engedélyezés iránti kérelemhez — a (3) bekezdésben felsoroltak helyett, ha azokat a Felügyelet vagy az MNB előtt korábban folyt engedélyezési eljárásban már bemutatták — a külföldi vállalkozás alapító okiratát és a fióktelep bejegyzéséről szóló cégbírószági végzést, ennek hiányában a bejegyzés iránti kérelmet, annak igazolásával együtt, hogy a bejegyzés iránti kérelmet a cégbírószág átvette, bejegyzett fióktelep esetében három hónapnál nem régebbi cégkivonatot kell becsatolni. Az MNB a kérelmezőt bármikor felhívhatja a (3) bekezdésben meghatározott feltételek igazolására.”

(3) A Hpt. a következő 19/B. §-sal egészül ki:

„19/B. § A pénzfeldolgozási tevékenység engedélyezése iránti kérelemhez — a 19/A. § (1) bekezdésében felsoroltakon kívül — mellékelni kell:

a) a vezető állású személy, a pénzfeldolgozási tevékenység irányításáért közvetlenül felelős vezető, valamint a pénzfeldolgozási tevékenységet közvetlenül végző személy harminc napnál nem régebbi erkölcsi bizonyítványát,

b) az *a)* pont alatti személyek tekintetében a vámhatóság szabálysértési hivatalának igazolását a 44/A. § (1) bekezdés *b)* pontja szerint,

c) a vezető állású személy iskolai végzettségét igazoló okiratokat,

d) a felelősségbiztosítás megkötését igazoló okmány eredeti vagy közjegyzővel hitelesített másolatát,

e) nyilatkozatot arról, hogy az engedélyt kérő működése során megtartja a pénzfeldolgozási tevékenység folytatására vonatkozó jogszabályban foglaltakat,

f) a tevékenység végzésére vonatkozó belső ügyviteli szabályzatot, valamint biztonsági szabályzatot,

g) a pénzmoss megelőzésére és megakadályozására vonatkozó szabályzatot.”

(4) A Hpt. a következő 19/C. §-sal egészül ki:

„19/C. § Az elszámolásforgalom lebonyolítására (elszámolásforgalmi ügyletre) vonatkozó tevékenység engedélyezése iránti kérelemhez — a 19/A. § (1) bekezdésében foglaltakon kívül — mellékelni kell:

a) a vezető állású személy harminc napnál nem régebbi erkölcsi bizonyítványát,

b) a klíringtagokkal kötendő elszámolásforgalmi szerződés tervezetét,

c) az elszámolásforgalom lebonyolítását végző átutalási rendszer, valamint a biztonsági és informatikai rendszer működtetésére vonatkozó belső szabályzatokat és ügyviteli utasításokat,

d) a hitelintézeti elszámolóház üzletszabályzatát és szabályzatait,

e) az adattovábbító és kommunikációs rendszerek (hálózatok) részletes leírását,

f) üzletmenet folytonossági tervet.”

(5) A Hpt. a következő 19/D. §-sal egészül ki:

„19/D. § Az MNB az engedélyt meghatározott időre, feltételhez kötötten, valamint korlátozott tevékenységi körrel, területi korlátozással, a szolgáltatási tevékenységen belül pedig üzletági vagy termékkorlátozással is megadhatja.”

(6) A Hpt. a következő 19/E. §-sal egészül ki:

„19/E. § (1) Az MNB e törvény szerinti eljárására az államigazgatási eljárás általános szabályairól szóló 1957. évi IV. törvény rendelkezéseit kell alkalmazni.

(2) Az MNB határozata ellen a közigazgatási eljárás keretében fellebbezésnek nincs helye.”

(7) A Hpt. 26. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az engedélyezési eljárás során a Felügyelet, valamint az MNB a kérelemmel összefüggő és rendelkezésre álló okiratokat és információkat gondosan mérlegeli, és meggyőződik arról, hogy az engedély kiadása nem ütközik jogszabályba. A Felügyelet, valamint az MNB az engedélyezési eljárás során az egyes engedélyezési feltételek megletétét a helyszínen is megvizsgálhatja.”

(8) A Hpt. a következő 27/A. §-sal egészül ki:

„27/A. § (1) Az MNB engedélyezési hatáskörébe tartozó kiegészítő pénzügyi szolgáltatásra vonatkozó engedély iránti kérelmet az MNB elutasítja, ha a kérelmező

a) az engedélyezési eljárásban megtévesztő vagy valótlan adatot közöl,

b) nem felel meg a jegyzett tőkére, a társasági formára, a tulajdonlásra vonatkozó törvényi követelményeknek,

c) külföldi székhelyű, és nincs kézbesítési megbízottja, illetőleg a 19/A. § (4) bekezdésében foglalt feltételek valamelyike nem teljesül.

(2) Az MNB az engedély iránti kérelmet elutasíthatja, ha a kérelmező

a) a jogszabályban előírt személyi és tárgyi feltételekkel nem rendelkezik,

b) üzleti terve, az engedély iránti kérelemhez mellékelt egyéb irat, továbbá az MNB rendelkezésére álló bármely okirat, adat vagy információ alapján megállapítható, hogy a kérelmező nem tud megfelelni a működésre vonatkozó jogszabályok és MNB rendeletek előírásainak.”

(9) A Hpt. a következő 30/A. §-sal egészül ki:

„30/A. § (1) Az MNB engedélyezési hatáskörébe tartozó kiegészítő pénzügyi szolgáltatásra vonatkozó engedélyt az MNB visszavonja, ha

a) azt az MNB megtévesztésével vagy más jogszabályt sértő módon szerezték meg,

b) a kiegészítő pénzügyi szolgáltatást nyújtó szolgáltató (a továbbiakban: szolgáltató) törvény által tiltott tevékenységet folytat,

c) a szolgáltató már nem felel meg a tevékenységre vonatkozó jogszabály vagy MNB rendelet előírásainak,

d) a szolgáltató tevékenységi engedélyét a 31. § (1) bekezdésének megfelelően visszaadja,

e) a székhely szerinti felügyeleti hatóság a külföldi vállalkozás engedélyét visszavonta.

(2) Az MNB a szolgáltató engedélyét visszavonhatja, ha

a) a szolgáltató súlyosan megsértette a számvitelre, illetve ellenőrzésre vonatkozó, továbbá a tevékenységre vonatkozó jogszabály vagy MNB rendelet, valamint az MNB és a Felügyelet határozataiban foglalt előírásokat,

b) olyan körülmény áll fenn, amely miatt a szolgáltató a törvény hatálya alá tartozó működése súlyosan veszélyezteteti vagy sérti az ügyfelek érdekeit, akadályozhatja a pénzforgalmat,

c) a szolgáltató az engedély kézhezvételétől számított egy hónapon belül a tevékenységét nem kezdi meg,

d) a szolgáltató három hónapon keresztül nem folytat szolgáltatási tevékenységet,

e) fennáll a veszélye annak, hogy a szolgáltató nem tud eleget tenni kötelezettségeinek,

f) a szolgáltató nem tud eleget tenni kötelezettségeinek,

g) a szolgáltató ellen felszámolási vagy végelszámolási eljárás indult,

h) fióktelep esetén a 19/A. § (3) bekezdésének a)–b), d)–k) pontjában, valamint (4)–(5) bekezdésében felsorolt feltételek valamelyike már nem teljesül.”

(10) A Hpt. 31. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A pénzügyi intézmény a tevékenységi engedélyét a Felügyeletnek, az MNB engedélyezési hatáskörébe tartozó kiegészítő pénzügyi szolgáltatást végző engedélyét az MNB-nek akkor adhatja vissza, ha bizonyítja, hogy pénzügyi szolgáltatásból, kiegészítő pénzügyi szolgáltatásból származó kötelezettsége nincs. A Felügyelet, valamint az MNB meghatározhatja azokat a feltételeket és előírásokat, amelyek teljesítéséig a pénzügyi intézmény, illetőleg a szolgáltató működését — az arra vonatkozó szabályok szerint — köteles folytatni.”

(11) A Hpt. 44. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Hitelintézetnél, hitelintézeti elszámolóháznál nem lehet vezető állású személy — a felügyelő bizottsági tag kivételével — a (4) bekezdésben foglaltakon túl az sem, aki

a) nem rendelkezik legalább háromévi — a banki vagy vállalati gazdálkodás vagy az államigazgatás pénzügyi, illetve gazdasági területén szerzett — vezetői gyakorlattal,

b) más pénzügyi intézménynél könyvvizsgáló,

c) olyan tisztséget tölt be, amely tisztség ellátása korlátozhatja szakmai feladatainak ellátását.”

(12) A Hpt. a következő 44/A. §-sal egészül ki:

„44/A. § (1) Pénzfeldolgozási tevékenységet végző jogi személynél vezető állású személy és a pénzfeldolgozási tevékenység irányításáért közvetlenül felelős vezető, valamint a pénzfeldolgozási tevékenységet közvetlenül végző személy nem lehet olyan személy, aki

a) büntetett előéletű,

b) a kérelem benyújtását megelőző két éven belül jogerős határozatban megállapított, tulajdon elleni, pénzügyi szabálysértést követett el.

(2) A pénzfeldolgozási tevékenységet végző jogi személynél a vezető állású személynek felsőfokú végzettséggel, továbbá a pénzfeldolgozási tevékenység irányításáért közvetlenül felelős vezetőnek vagy a pénzfeldolgozási tevékenységet közvetlenül végző legalább egy személynek felsőfokú végzettséggel és legalább hároméves szakirányú gyakorlattal kell rendelkeznie.

(3) A (2) bekezdés alkalmazásában szakirányú gyakorlatként kell figyelembe venni az MNB-nél vagy hitelintézetnél legalább érdemi ügyintézői munkakörben vagy a pénzfeldolgozással kapcsolatos munkakörben, valamint pénzügyi vállalkozásnál vagy pénzfeldolgozási tevékenységet végző jogi személynél a pénzfeldolgozással kapcsolatos munkakörben eltöltött munkaviszonyt.

(13) A Hpt. 235. § (1) bekezdésének *a*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Felhatalmazást kap a Kormány arra, hogy rendeletben állapítsa meg:]

„*a*) a 3. § (1) bekezdésében, valamint 3. § (2) bekezdésének *a*) és *d*) pontjában meghatározott szolgáltatások végzésére, ideértve a szolgáltatások során kötött szerződések kötelező tartalmi elemeire,”

[vonatkozó részletes szabályokat.]

(14) A Hpt. 235. § (1) bekezdésének *e*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Felhatalmazást kap a Kormány arra, hogy rendeletben állapítsa meg:]

„*e*) a 3. § (1) bekezdésében, valamint a 3. § (2) bekezdésének *a*) és *d*) pontjában meghatározott pénzügyi szolgáltatási, illetőleg kiegészítő pénzügyi szolgáltatási tevékenységek folytatásához szükséges személyi és tárgyi feltételekre,”

[vonatkozó részletes szabályokat.]

*A Magyar Nemzeti Bankról szóló
2001. évi LVIII. törvény módosításáról szóló
2003. évi CXV. törvény módosítása*

21. § A Magyar Nemzeti Bankról szóló 2001. évi LVIII. törvény módosításáról szóló 2003. évi CXV. törvény 2. § (2) bekezdése, 4. § és 17. §-a nem lép hatályba.

*A fizetési, illetve értékpapír-elszámolási
rendszerekben történő teljesítés véglegességéről szóló
2003. évi XXIII. törvény módosítása*

22. § A fizetési, illetve értékpapír-elszámolási rendszerekben történő teljesítés véglegességéről szóló 2003. évi XXIII. törvény 16. §-ának (1) bekezdése nem lép hatályba.

Átmeneti és záró rendelkezések

23. § E törvény az Európai Unióhoz történő csatlakozásról szóló nemzetközi szerződést kihirdető törvény hatálybalépésének napján lép hatályba, egyidejűleg hatályát veszti az MNB tv. 28. § (4) bekezdése, 48. § *b*) pontja, 60/A., 66. és 67/A. §-a.

24. § E törvény hatálybalépésével egyidejűleg a Hpt. 206. § (4) bekezdésében a „jegybanksi rendelkezés” szövegrész helyébe „az MNB elnökének rendelete” szöveg lép.

25. § (1) E törvényhatálybalépésével egyidejűleg a Hpt. 48. § *a*) pontjában a „devizajogszabályok és a jegybanksi rendelkezések” szövegrész helyébe a „valamint a devizajogszabályok” szöveg lép.

(2) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg hatályát veszti

a) a tőkepiacról szóló 2001. évi CXX. törvény (a továbbiakban: Tpt.) 345. § (6) bekezdésének „vagy jegybanksi rendelkezés” szövegrésze, a 362. § (1) bekezdése *f*) pontjának „és a jegybanksi rendelkezések” szövegrésze, a 370. § (8) bekezdésének „jegybanksi rendelkezésben” szövegrésze, a 395. § (6) bekezdésének „jegybanksi rendelkezésben meghatározott módon, tartalommal és gyakorisággal” szövegrésze, a 405. § (2) bekezdésének „és a jegybanksi rendelkezések” szövegrésze, valamint a 406. § (1) bekezdése *f*) pontjának „és a jegybanksi rendelkezések” szövegrésze,

b) a Hpt. 16. § (7) bekezdésének „illetőleg a (2)—(6) bekezdés esetén a jegybanksi rendelkezésben” szövegrésze, az 51. § (8) bekezdésének „illetőleg jegybanksi rendelkezésben” szövegrésze, a 136. § (1) bekezdése *e*) pontjának „és a jegybanksi rendelkezések” szövegrésze, a 143. § „illetve jegybanksi rendelkezésben” szövegrésze, a 150. § „illetve jegybanksi rendelkezések” szövegrésze, a 151. § (1) bekezdésének „és a jegybanksi rendelkezések” szövegrésze, a 151. § (2) bekezdésének „továbbá a jegybanksi rendelkezések” szövegrésze, a 151. § (3) bekezdésének „és a jegybanksi rendelkezések” szövegrésze, a 169. § (1) bekezdésének „jegybanksi rendelkezések előírásainak” szövegrésze, a 176. § „és a jegybanksi rendelkezések” szövegrésze, valamint a törvény 2. számú melléklete 9. pontjának „és jegybanksi rendelkezés” szövegrésze.

26. § A 20. § (3) bekezdése, valamint a 25. §-ban megnevezett jogszabályhelyeket érintően a 2004. május 1-je előtt kibocsátott, az ellenőrzött cselekmény elvégzésekor vagy esemény bekövetkeztekor, illetve állapot fennállásakor hatályos jegybanksi rendelkezések alkalmazandók a Felügyelet, illetőleg az MNB eljárásai során a Hpt. és a Tpt. hivatkozott rendelkezéseinek megfelelően.

Mádl Ferenc s. k.,
a Köztársaság elnöke

Dr. Szili Katalin s. k.,
az Országgyűlés elnöke

2004. évi XXXII. törvény

**egyes törvények választásokkal összefüggő
módosításáról***

1. § A helyi önkormányzati képviselők és polgármesterek választásáról szóló 1990. évi LXIV. törvény (a továbbiakban: Övt.) 1. §-a helyébe a következő rendelkezések lépnek:

* A törvény az Országgyűlés a 2004. április 26-i ülésnapján fogadta el.

„1. § (1) A választópolgár a választójogát szabad elhatározása alapján gyakorolja.

(2) A választópolgár lakóhelyén vagy — ha lakóhelye mellett legkésőbb a választás kitűzését megelőző napig tartózkodási helyet is létesített — bejelentett tartózkodási helyén választhat.

(3) A választópolgár bármely választókerületben választható.”

2. § Az Övt. a következő 64. §-sal egészül ki:

„64. § Ez a törvény, a választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvénnyel együtt, a Magyar Köztársaság és az Európai Közösségek és azok tagállamai között társulás létesítéséről szóló, Brüsszelben, 1991. december 16-án aláírt Európai Megállapodás tárgykörében a Megállapodást kihirdető 1994. évi I. törvény 3. §-ával összhangban az Európai Közösségek következő irányelvével összeegyeztethető szabályozást tartalmaz: a Tanács 1994. december 19-i 94/80/EK irányelve az állampolgárságuktól eltérő tagállamban lakóhellyel rendelkező uniós polgárok aktív és passzív választójogának a helyhatósági választásokon történő gyakorlására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról.”

3. § A Ve. 99/A. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„99/A. § Az I—X. fejezet, valamint a 89. § és a 93. § rendelkezéseit az Európai Parlament tagjainak választásán a jelen fejezetben foglalt eltérésekkel kell megfelelően alkalmazni azzal, hogy az országos közszolgálati műsor-szolgáltatóknak a listát állító jelölő szervezetek politikai hirdetéseit legalább háromszor kell ingyenesen közölniük.”

4. § A Ve. a következő 107/A. §-sal egészül ki:

„107/A. § Az Európai Unió más tagállama állampolgárának jelöltként történő bejelentéséhez csatolni kell a jelölt nyilatkozatát arról, hogy az állampolgársága szerinti államban nem áll olyan jogszabályi, bírósági vagy más hatósági rendelkezés hatálya alatt, amely szerint nem választható.”

5. § A Ve. 171. §-a a következő (2) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg a jelenlegi szöveg megjelölése (1) bekezdésre változik:

„(2) E törvény, a helyi önkormányzati képviselők és polgármesterek választásáról szóló 1990. évi LXIV. törvénnyel együtt a Magyar Köztársaság és az Európai Közösségek és azok tagállamai között társulás létesítéséről szóló, Brüsszelben, 1991. december 16-án aláírt Európai Megállapodás tárgykörében a Megállapodást kihirdető 1994. évi I. törvény 3. §-ával összhangban az Európai Közösségek következő irányelvével összeegyeztethető szabályozást tartalmaz: a Tanács 1994. december 19-i 94/80/EK irányelve az állampolgárságuktól eltérő tagállamban lakóhellyel rendelkező uniós polgárok aktív és passzív választójoga-

nak a helyhatósági választásokon történő gyakorlására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról.”

6. § (1) Ez a törvény a kihirdetése napján lép hatályba.

(2) E törvény 1. §-ának és 4. §-ának rendelkezéseit a Magyar Köztársaságnak az Európai Unióhoz történő csatlakozásáról szóló szerződést kihirdető törvény hatálybalépését követően kitűzött választásokon kell alkalmazni.

(3) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg hatályát veszti a helyi önkormányzati képviselők és polgármesterek választásáról szóló 1990. évi LXIV. törvény 2. és 3. §-a.

Mádl Ferenc s. k.,
a Köztársaság elnöke

Dr. Szili Katalin s. k.,
az Országgyűlés elnöke

2004. évi XXXIII. törvény

az autóbusszal végzett menetrend szerinti személyszállításról*

Az Országgyűlés — figyelemmel a menetrend szerinti autóbusz-közlekedésnek a mindennapi életvitelhez elengedhetetlen utazási igények kielégítésében betöltött szerepére — a személyszállítási közszolgáltatások hatékonyságának növelése és színvonalának javítása, valamint a közpénzek ésszerű és átlátható módon történő felhasználása érdekében, az Európai Unió közlekedési közszolgáltatásaira vonatkozó előírásaival összhangban a következő törvényt alkotja:

I. Fejezet

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

A törvény alkalmazási köre

1. § (1) Ezt a törvényt kell — a (2) bekezdésben meghatározott kivétellel — alkalmazni az autóbusszal, közforgalmú közlekedés keretében végzett menetrend szerinti belöldi és nemzetközi személyszállításra, valamint a nem szerződésen alapuló különcélú menetrend szerinti személyszállításra.

(2) A törvény hatálya nem terjed ki az idegenforgalmi szolgáltatás részeként végzett személyszállításra, függetlenül annak menetrend szerinti jellegétől.

* A törvényt az Országgyűlés a 2004. április 26-i ülésnapján fogadta el.

(3) A közforgalmú kötőpályás közlekedést műszaki okból helyettesítő autóbuszjáratral végzett személyszállításra a törvénynek a III. fejezetben szereplő rendelkezéseit abban az esetben kell alkalmazni, ha a járat üzemeltetése meghaladja a két hónapot.

Értelmező rendelkezések

2. § E törvény alkalmazásában

a) *menetrend*: a járat útvonalának kezdő és végpontját, a megállóhelyeket, mindezekre vonatkozóan az indulási és érkezési időpontokat, vagy a járat napi első és utolsó indulási időpontját és a köztes járatgyakoriság ismertetését tartalmazó szolgáltatási előírás,

b) *menetrend szerinti személyszállítás*: a menetrend alapján végzett, az utazási feltételek megtartásával bárki által igénybe vehető közszolgáltatás,

c) *helyi személyszállítás*: a település közigazgatási határán belül — helyi díjszabás alapján — végzett menetrend szerinti személyszállítás, ideértve a település közigazgatási határon kívül eső vasútállomására (vasúti megállóhelyére), komp- vagy révátkelőhelyére közbeeső megállóhely érintése nélkül történő személyszállítást is,

d) *helyközi (távolsági) személyszállítás*: a települések között belföldön végzett menetrend szerinti személyszállítás, ideértve az annak részeként egyes települések közigazgatási határán belül — helyközi (távolsági) díjszabás alapján — végzett személyszállítást is,

e) *különcélú menetrend szerinti személyszállítás*: az utazás célja alapján meghatározott utaskör menetrend alapján végzett szállítása más utasok kizárásával, az utazást szervező személyétől függetlenül.

II. Fejezet

BELFÖLDI MENETREND SZERINTI SZEMÉLYSZÁLLÍTÁS

Ellátási felelősség, közigazgatási feladatok

3. § (1) Helyi közlekedésben a települési (fővárosi) önkormányzat, helyközi (távolsági) közlekedésben az állam feladata a közforgalmú közlekedés részeként a lehető legmagasabb színvonalú menetrend szerinti autóbusz-közlekedés biztosítása az utazási igények és a rendelkezésre álló pénzügyi lehetőségek figyelembevételével.

(2) Az állam — külön törvény alapján — a helyi személyszállítás ellátásához az érintett önkormányzatoknak kiegészítő normatív támogatást, a helyközi (távolsági) személyszállítás ellátásához pedig kizárólag e célra felhasználható, elkülönített forrást biztosít a központi költségvetésből, és valamennyi szolgáltatónak ellentételezi az általa nyújtott utazási kedvezmények miatti bevételkiesést.

(3) Az (1) bekezdésben foglalt önkormányzati feladat ellátásáról az önkormányzat képviselő-testülete (a továbbiakban: önkormányzat), állami feladat ellátásáról a közlekedésért felelős miniszter (a továbbiakban: miniszter) gondoskodik.

(4) Az önkormányzatok vagy társulásai és a miniszter

a) helyi személyszállítás helyközi (távolsági) járatral történő lebonyolítására,

b) helyi járatral közigazgatási határon kívül végzett személyszállításra,

c) helyközi (távolsági) járat közös üzemeltetésére írásban megállapodhatnak.

(5) A (4) bekezdés szerinti megállapodásban a közszolgáltatás valamennyi feltételét — kiemelten a menetrendre, annak módosítására, a díjrendszerre és a szolgáltató esetleges veszteségeinek ellentételezésére vonatkozó rendelkezéseket — meg kell határozni. A szolgáltató megállapodás szerinti megbízására helyi járat esetén az önkormányzat, helyközi (távolsági) járat esetén a miniszter jogosult.

4. § (1) Az önkormányzat, illetve a miniszter (a továbbiakban együtt: ellátásért felelős) feladatkörébe tartozik:

a) a közszolgáltatási feladatok és az azokkal összefüggő követelmények meghatározása adott területre (terület-részre, hálózatra, vonalcsoportha, vonalra vagy járatra) és a szolgáltatóval szemben;

b) a közszolgáltatási feladatok ellátására leginkább megfelelő, a legszínvonalasabb és a köz számára legkevésbé költséges szolgáltatást kínáló, legalkalmasabb szolgáltató kiválasztása és megbízása, a szolgáltató tevékenységének folyamatos figyelemmel kísérése és ellenőrzése;

c) társadalmilag indokolt utazási igények kielégítését szolgáló, de üzleti alapon jövedelmezően nem biztosítható szolgáltatás esetén a szolgáltató közszolgáltatási feladatra kötelezése és az abból származó veszteségeinek kiegyenlítése.

(2) Az (1) bekezdésben foglalt feladatok ellátása során az ellátásért felelősök kötelesek egymással is együttműködve biztosítani, hogy a helyi és helyközi (távolsági) autóbusz-közlekedés együttesen, továbbá a közforgalmú kötőpályás és vízi közlekedéssel integrált közlekedési rendszert alkosson az egyes közlekedési módok közötti egyszerű munkamegosztással és a közpénzek lehető legtakarékosabb felhasználásával.

5. § A közszolgáltatási feladatokat és a kapcsolódó követelményeket a következő szempontok figyelembevételével kell meghatározni:

a) a lakosság életviteléhez tartozó intézményrendszer elérhetősége, eljutási lehetőségek a centrumokba (településközpontokba), vonzásközpontokba a lakosság utalási igényeinek megfelelően,

- b) a településfejlesztési és területfejlesztési igények,
- c) a szolgáltatások minőségével szemben támasztott elvárások (pl. eljutási sebesség, gyakoriság, pontosság, megbízhatóság, zsúfoltság, utasbiztonság, tisztaság),
- d) a mozgásukban korlátozott személyek utalási lehetőségei,
- e) a szolgáltatások közötti összhang és a szolgáltatók közötti együttműködés a menetrend, az átszállási lehetőségek, a jegyrendszer és az utastájékoztatás tekintetében,
- f) a járművek és szolgáltatási infrastruktúra színvonala, azok használata, környezeti hatások,
- g) a személyzettel szembeni elvárások, foglalkoztatási feltételek,
- h) a szolgáltatások ráfordításigénye.

Szolgáltató kiválasztása

6. § (1) Belföldi menetrend szerinti személyszállítással — a közforgalmú kötöttpályás közlekedést helyettesítő autóbusszjáratokkal végzett (15. §) és a kabotázs (16. §) személyszállítás kivételével — a szolgáltató kizárólag közszolgáltatási szerződés keretében bízható meg. Közszolgáltatási szerződés a verseny tisztaságát és átláthatóságát bárki számára biztosító nyilvános pályázati eljárás nyertesével köthető. Külföldi székhelyű szolgáltató a pályázaton abban az esetben vehet részt, ha országában is biztosított a menetrend szerinti autóbussz-közlekedésben a nemzeti elbánnás a külföldiek számára. Az ellátásért felelős a pályázaton való részvételből kizárhatja azt a szolgáltatót, amely a pályázat tárgyát képező szolgáltatási területen kizárólagos joggal rendelkezik a menetrend szerinti személyszállításra.

(2) A pályázati felhívást az ellátásért felelősnek legalább 2 országos napilapban, továbbá a miniszternek a közlekedésért felelős minisztérium hivatalos lapjában, az önkormányzatnak a Belügyminisztérium hivatalos lapjában és a helyi napilapban is közzé kell tennie a pályázat benyújtási határidejét legalább 60 nappal megelőzően. A felhívásban tájékoztatást kell adni a pályázaton való részvétel és a pályázati kiírás beszerzési lehetőségének feltételeiről, az ajánlattétel határidejéről, az elbírálás módjáról és szempontjairól, az eredményhirdetés és a szerződéskötés legkésőbbi időpontjáról, a szolgáltatás megkezdésének határnapjáról, valamint a szerződés időtartamáról.

(3) A pályázati kiírásnak a felhívásban szereplő információkon túl tartalmaznia kell:

- a) az ellátandó közszolgáltatási tevékenységet és a minimális közszolgáltatási követelményeket,
- b) a tevékenység végzésének jogszabályban meghatározott és egyéb feltételeit,
- c) a tevékenység végzésével együtt járó szolgáltatói jogosultságokat és kötelezettségeket,
- d) a szolgáltató tevékenységét érintő más szolgáltató jogosultságairól való tájékoztatást,

e) a szolgáltató birtokába vagy használatába kerülő létesítmények, eszközök meghatározását, azok működtetésének és használatának feltételeit,

f) az ellátásért felelős szolgáltatóval szembeni jogosultságait és kötelezettségeit,

g) tájékoztatást a korábbi szolgáltató által nyújtott szolgáltatásokról, annak teljesítményeiről és az általa alkalmazott díj- és jegyrendszeréről,

h) az alvállalkozó közreműködésére vonatkozó feltételeket,

i) a közszolgáltatási szerződés módosításának, felmondásának feltételeit,

j) minden olyan további feltételt, amelyet az ellátásért felelős a közszolgáltatási szerződésben érvényesíteni kíván.

(4) A pályázati kiírásban szereplő feltételeket és a pályázat elbírálásának szempontjait az 5. §-ban foglaltak alapján kell meghatározni. A feltételek körében az ellátásért felelős a szolgáltató kötelezettségeként előírhatja a letelepedést, a korábbi szolgáltató munkavállalóinak, illetőleg azok meghatározott körének meghatározott feltételekkel történő átvételét, továbbá alvállalkozó meghatározott mértékű bevonását a közszolgáltatásba, az alvállalkozó személyének megjelölése nélkül.

(5) A pályázók többváltozatú ajánlat tételére is felkérhetők. Hálózatra, hálózatrészre vagy vonalcsoporthoz vonatkozó pályázat esetén, az ellátásért felelős az érvényes pályázatok alapján — a pályázati kiírásban meghatározott módon — előminősítéssel élhet és annak eredményétől függően tárgyalást kezdeményezhet az alkalmasnak minősített pályázókkal benyújtott ajánlatuk részleteiről. A pályázat nyertesének csak az összességében legelőnyösebb ajánlatot tevő pályázó nyilvánítható.

(6) A pályázatok elbírálásáról az ellátásért felelősnek a beérkezett pályázatok adatait összegző és a döntés részletes indoklását ismertető emlékeztetőt kell készítenie a pályázat eredményének kihirdetéséig. Az emlékeztetőnek tartalmaznia kell a kiválasztott szolgáltató alkalmasságát igazoló tényeket, a megfelelő színvonalú szolgáltatás nyújtásának garanciáit és amennyiben van ilyen — a szolgáltatót a közszolgáltatási kötelezettség ellátása fejében megillető veszteség-kiegyenlítés mértékét. Az ellátásért felelősnek az emlékeztetőt a pályázattal összefüggő valamennyi dokumentummal együtt a közszolgáltatási szerződés megkötésétől számított 10 évig meg kell őriznie. Az emlékeztetőben foglaltakra mint közérdekű adatokra külön jogszabály rendelkezéseit kell alkalmazni.

7. § (1) Pályázat kiírásának mellőzésével, nyilvános ajánlatkérésen alapuló eljárás keretében bízható meg a szolgáltató, ha az ellátásért felelős által igényelt közszolgáltatás egyetlen járatra vagy vonalra korlátozódik és a szolgáltató pénzügyi ellentételezésre — ide nem értve a fogyasztói árkiegészítést — nem válik jogosulttá. Az aján-

latkérésen alapuló eljárásra egyebekben a 6. § rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni.

(2) Nem alkalmazható az (1) bekezdés szerinti eljárás a hálózat, illetőleg a közszolgáltatási feladatok részekre bontásával a pályázati eljárás megkerülése céljából.

8. § (1) Az ellátásért felelős pályázat nélkül, közvetlenül bízhat meg szolgáltatót a szolgáltató által kezdeményezett, korábban nem biztosított közszolgáltatásra, ha az valós utazási igények ésszerű kielégítését szolgálja és nem jár együtt más szolgáltató közszolgáltatási szerződésben rögzített jogainak sérelmével vagy működőképességének veszélyeztetésével. E szolgáltatásért a szolgáltató veszteségkiegyenlítést nem kaphat. A közszolgáltatási szerződés lejártát követően a közvetlen megbízás jogintézménye nem alkalmazható.

(2) Az ellátásért felelős közvetlenül bízza meg közszolgáltatással az általa kiválasztott és a feladatot vállaló szolgáltatót, ha

a) a pályázati vagy ajánlatkérésen alapuló eljárás megfelelő pályázat, illetve ajánlat hiányában eredménytelenül zárult,

b) a szolgáltatás megkezdése a pályázati vagy ajánlatkérésen alapuló eljárás keretében kiválasztott szolgáltatóval ellehetlenült,

c) a korábbi szolgáltatóval megkötött közszolgáltatási szerződés azonnali vagy idő előtti felmondásának van helye,

d) egyéb okból veszélybe kerül a közszolgáltatás folyamatosága.

(3) A (2) bekezdésben említett esetekben a megbízás közszolgáltatási szerződés megkötésével vagy annak közös megegyezésen alapuló módosításával új eljárás lebonyolításához elegendő időtartamra, de legfeljebb 1 évre szólhat.

(4) A közvetlen megbízásra vonatkozó döntésről a 6. § (6) bekezdésében foglaltak megfelelő alkalmazásával emlékeztetőt kell készíteni.

Közszolgáltatási szerződés

9. § (1) A közszolgáltatási szerződés határozott időtartamra, de legfeljebb a tevékenység megkezdésének napjától számított 8 évre köthető meg, meghosszabbítás lehetősége nélkül. A szerződés aláírására az önkormányzat nevében a polgármester, a Magyar Állam nevében a miniszter jogosult. Pénzügyi ellentételezésre vonatkozó kötelezettséget tartalmazó szerződést a miniszter a pénzügyminiszter előzetes egyetértésével írhat alá.

(2) A szerződésnek — a Tanács, a vasúti, közúti és belvízi közlekedési közszolgáltatás fogalmában benne rejlő kötelezettségek terén a tagállamok tevékenységéről szóló, az 1893/91/EGK tanácsi rendelettel módosított

1191/69/EGK rendeletére (a továbbiakban: tanácsi rendelet) is figyelemmel — tartalmaznia kell:

a) a szolgáltató közszolgáltatási feladatait, esetleges közszolgáltatási kötelezettségeit és minden egyéb közszolgáltatási követelményt, a kiegészítő szolgáltatásokat,

b) a közszolgáltatási feladatok ellátását biztosító személyi, tárgyi és pénzügyi feltételek részleteit, az alvállalkozó bevonására vonatkozó kikötéseket, a folyamatos szolgáltatás garanciális eszközeit,

c) a vagyoni eszközök tulajdonviszonyait, a szolgáltató birtokába adott vagy más módon rendelkezésére bocsátott eszközök használatára, karbantartására és visszaszolgáltatására vonatkozó szabályokat,

d) a személyszállítási feltételekre, az alkalmazható díj- és jegyrendszerre vonatkozó előírásokat, a díjak megállapítására és megváltoztatására vonatkozó szabályokat,

e) a közszolgáltatási tevékenységgel összefüggő szolgáltatói jogokat és kötelezettségeket, kiemelten a kizárólagos jogokra vonatkozó feltételeket,

f) az ellátásért felelős szolgáltatóval szembeni jogait és kötelezettségeit, ideértve az adatszolgáltatásra és az ellenőrzésre vonatkozó szabályokat,

g) a közszolgáltatási feladatok, illetve a közszolgáltatási kötelezettségek ellátásáért járó ellentételezés módját és mértékét, teljesítésének szabályait,

h) a szerződés módosításának, kiegészítésének feltételeit, figyelemmel az előre nem látható eseményekre is,

i) a szerződéses kötelezettségek megszegése esetére vonatkozó szankciókat, jogkövetkezményeket, a szerződés felmondásának feltételeit, az esetleges jogviták rendezésének módját,

j) a közszolgáltatás megkezdésének időpontját és a szerződés érvényességi időtartamát.

(3) A szerződésben szabályozni kell a szolgáltatónak a szerződés teljesítésével kapcsolatos — legalább évenkénti — adatszolgáltatási kötelezettségét, amely lehetővé teszi az ellátásért felelős számára a szolgáltató közszolgáltatási tevékenységének, a közszolgáltatási követelmények teljesítésének megítélését. A szolgáltató — az üzleti titokra vonatkozó előírások betartásával — tájékoztatni tartozik az ellátásért felelőst, ha más közszolgáltatási szerződés alapján is végez szolgáltatást vagy más nemzetközi, különcélú menetrend szerinti, különjáratú — személyszállítást is ellát.

(4) A szerződésben a szolgáltató kötelezhető a szolgáltatási területét érintő utazási igények alakulásának folyamatos figyelemmel kísérésére és a menetrend módosításának kezdeményezésére szolgáltatásainak az igények változásához való igazítása érdekében.

(5) A menetrend a közszolgáltatási szerződés elválaszthatatlan részét képezi, módosítását szerződésmódosításként kell kezelni. A menetrend közzétételére — amennyiben a szerződés erre vonatkozóan külön nem rendelkezik — a szolgáltató köteles menetrendkönyvben vagy hirdetményben a hatálybalépést megelőzően legalább 15 nappal, feltüntetve a menetrend érvényességi idejét, a szol-

gáltató megnevezését, a vonalak, járatok megjelölését, az útirányra és a megállóhelyekre, a járatok időbeli közlekedtetésére, az átszállási lehetőségekre, csatlakozásokra vonatkozó információkat és helyközi (távolsági) járat esetén a díjszabási kilométer-távolságot is. A menetrendben feltüntetett járatokkal utazni kívánókkal szemben a szolgáltatót — külön jogszabály előírásai szerint — szerződésköti kötelezettség terheli.

(6) Amennyiben a közszolgáltatási szerződés a szolgáltatónak kizárólagos jogot biztosít valamely területen, a beleegyezése nélkül csak a 10. § (5) bekezdésében foglaltak alapján, valamint abban az esetben korlátozható, ha arról a szerződés kifejezetten rendelkezik. A szerződés csak az abban foglalt esetekben és feltételekkel mondható fel. A szerződésben rögzített közszolgáltatási tevékenység gyakorlásának joga más személyre — kivételesen indokolt esetben — az ellátásért felelős hozzájárulásával ruházható át.

Közszolgáltatási kötelezettség, veszteség-kiegyenlítés

10. § (1) A szolgáltató nem kötelezhető számára gazdasági hátránnyal járó és ezért általa vállalni nem kívánt közszolgáltatásra. Amennyiben a szolgáltató valamely feladatot a továbbiakban nem szándékozik végezni, valós veszteségeinek bemutatásával az ellátásért felelőstől kérheti a közszolgáltatási feladat alóli felmentését.

(2) Pályázat alapján kiválasztott, adott területen (területrészén, hálózaton, vonalcsoponton vagy vonalon) kizárólagos joggal bíró szolgáltató az (1) bekezdésben foglalt joggal abban az esetben élhet, ha számszerűen alátámasztva igazolja az utazási igények és egyéb körülmények szerződés megkötését követő jelentős változását.

(3) Az ellátásért felelős közszolgáltatási kötelezettséget abban az esetben tarthat fenn vagy rendelhet el, ha

a) az adott közszolgáltatás biztosítását a köz érdeke megköveteli, és

b) a közszolgáltatás gazdaságos ellátása más módon nem biztosítható, továbbá

c) a szolgáltatónak kiegyenlíti a közszolgáltatási kötelezettségből eredő valós veszteségét.

(4) A közszolgáltatási kötelezettségre vonatkozó döntést megelőzően az ellátásért felelős köteles megvizsgálni a közszolgáltatási feladat más közlekedési eszközzel, más szolgáltatóval vagy más üzemeltetési feltételekkel történő ellátásának lehetőségét, és az összességében legkedvezőbb megoldást választani. A döntésig, de legfeljebb egy évig a szolgáltatónak a közszolgáltatást változatlan feltételekkel biztosítania kell.

(5) Amennyiben a (4) bekezdés alapján az ellátásért felelős más szolgáltatót bíz meg, a felmentését kérő szolgáltató adott feladattal összefüggő kizárólagos jogát közszolgáltatási szerződésének módosításával meg kell szüntetni.

11. § (1) Veszteség-kiegyenlítés esetén a közszolgáltatási kötelezettségből származó gazdasági hátrány számszerűsítésére, a szolgáltatót megillető pénzügyi ellentételezés mértékére és módjára a tanácsi rendelet előírásai vonatkoznak.

(2) Nem kell az (1) bekezdésben említett tanácsi rendelet alkalmazni az önkormányzat feladatkörébe tartozó személyszállítási közszolgáltatásra — ideértve a helyi járat-tal közigazgatási határon kívül végzett személyszállítást is —, amennyiben

a) az önkormányzat és a szolgáltató között megkötött közszolgáltatási szerződés egyértelműen rögzíti a szolgáltató közszolgáltatási feladatait, és

b) a szolgáltatót megillető veszteség-kiegyenlítés számításának rendje előzetesen megszabott, objektív és átlátható módon meghatározott feltételekre épül, valamint

c) a veszteség-kiegyenlítés mértéke nem haladja meg a szolgáltató közszolgáltatási feladatok teljesítésével együtt járó költségeinek és egy méltányos nyereségnek a díjbevétel, fogyasztói árkiegészítéssel és egyéb kapcsolódó bevételekkel nem fedezett összegét, továbbá

d) a veszteség-kiegyenlítés számításánál figyelembe vett költségek — amennyiben a szolgáltató nem pályázat útján került kiválasztásra — nem a szolgáltató tényleges költségein alapulnak, hanem azonos jellegű és színvonalú közszolgáltatási feladatokat ellátó, hatékonyan működő szolgáltatók átlagköltségeire épülnek.

(3) Pénzügyi ellentételezéssel járó közszolgáltatási szerződés vagy meghatározott közszolgáltatási kötelezettség esetén a szolgáltató köteles belső számvitelében elkülönített nyilvántartást vezetni az adott közszolgáltatási szerződéshez, illetőleg közszolgáltatási kötelezettséghez kapcsolódó eszközökről és forrásokról, bevételekről és ráfordításokról a külön jogszabály alapján meghatározott számviteli politikában rögzített, az átcsoportosítás lehetőségét kizáró elszámolási rendnek megfelelően.

(4) A nyilvántartást úgy kell vezetni, hogy a (3) bekezdés szerinti egyes tételek érintett tevékenységhez való hozzárendelésének módszere egyértelmű legyen. A szolgáltatónak az elkülönített elszámolást a közszolgáltatási szerződés lejártát követő 5 évig meg kell őriznie.

III. Fejezet

ENGEDÉLYKÖTELES MENETREND SZERINTI SZEMÉLYSZÁLLÍTÁS

Közös szabályok

12. § (1) A szolgáltató

a) menetrend szerinti nemzetközi személyszállítást,

b) külön célú menetrend szerinti személyszállítást, amennyiben az nem a szállítás megrendelője és a szolgáltató között megkötött szerződés alapján történik,

c) közforgalmú kötőtpályás közlekedést helyettesítő autóbusszjáratral történő személyszállítást,

d) menetrend szerinti és külön célú menetrend szerinti kábotázis személyszállítást járáti engedéllyel végezhet.

(2) Járáti engedély a szolgáltató kérelmére, az abban foglalt időtartamra, de legfeljebb 5 évre adható ki. Az engedély kérelemre megújítható.

Menetrend szerinti nemzetközi személyszállítás

13. § (1) A Magyarország és az Európai Unió valamely tagállama közötti menetrend szerinti személyszállításra jogosító járáti engedély kiadására a Tanács, az autóbusszal végzett nemzetközi személyszállítás közös szabályairól szóló, a 11/98/EK rendelettel módosított 684/92/EGK rendeletében foglalt előírásokat kell alkalmazni. Az engedélyt — amennyiben az arra irányuló kérelmet Magyarországon nyújtották be — a Központi Közlekedési Felügyelet (a továbbiakban: KKF) adja ki.

(2) Nem tagállamba irányuló menetrend szerinti személyszállítás esetén a járáti engedélyt a KKF a kétoldalú nemzetközi szerződésekben foglaltaknak megfelelően adja ki.

Különcélú menetrend szerinti személyszállítás

14. § (1) Belföldi külön célú menetrend szerinti járatra szóló engedély kiadására helyi személyszállítás esetén a települési (fővárosi) önkormányzat jegyzője, helyközi (távolsági) személyszállítás esetén a közlekedésért felelős miniszter (a továbbiakban: miniszter) jogosult. A járáti engedély abban az esetben adható ki, ha a járat üzemeltetése nem jár más szolgáltató közszolgáltatási szerződésben foglalt jogainak sérelmével, továbbá működőképességének veszélyeztetésével.

(2) A Magyarország és az Európai Unió valamely tagállama közötti külön célú menetrend szerinti személyszállításra jogosító járáti engedély kiadására a 13. § (1) bekezdésében foglaltak vonatkoznak. Amennyiben nemzetközi szerződés eltérően nem rendelkezik, nem az Európai Unió tagállamába irányuló külön célú menetrend szerinti személyszállítás nem végezhető.

Közforgalmú kötőtpályás közlekedést helyettesítő autóbusszjáratok

15. § (1) A közforgalmú kötőtpályás közlekedést helyettesítő autóbusszjárat üzemeltetésére szóló járáti engedélyt helyi közforgalmú vasúti személyszállítás helyettesítése esetén a települési (fővárosi) önkormányzat jegyzője, országos közforgalmú személyszállítás helyettesítése esetén a miniszter adja ki. Az engedély kiadása műszaki indok

esetén nem tagadható meg, azonban a szolgáltatás csak olyan — a menetrendi időpontokra és a megállóhelyek igénybevételére vonatkozó — feltételekkel engedélyezhető, amelyek más szolgáltató közszolgáltatási szerződésben rögzített jogait nem sértik és működőképességét nem veszélyeztetik.

(2) Országos közforgalmú vasúti személyszállítást helyettesítő autóbusszjáratra, amennyiben annak engedélyezését — külön törvény alapján — a vállalkozó vasút, illetve a vasúti társaság saját gazdasági érdekeire tekintettel kéri, járáti engedély csak az érintett települések önkormányzatával történt előzetes egyeztetés alapján, az (1) bekezdésben foglalt feltételekkel adható ki.

Kábotázis

16. § (1) Az Európai Unió tagállamában bejegyzett szolgáltató — ide nem értve a Magyarországon székhellyel (lakóhellyel) rendelkező szolgáltatót — belföldi menetrend szerinti személyszállítást a Tanács valamely tagállamában nem honos fuvarozók számára a belföldi közúti személyszállítási szolgáltatás feltételeinek megállapításáról szóló 12/98/EK rendeletében foglalt feltételekkel, a miniszter által kiadott járáti engedéllyel végezhet. Az engedély kiadására a 8. § (1) bekezdésében foglaltakat kell megfelelően alkalmazni a 12. § (2) bekezdésében szereplő eltéréssel.

(2) Nem az Európai Unió tagállamában bejegyzett szolgáltató — amennyiben nemzetközi szerződés eltérően nem rendelkezik — belföldi menetrend szerinti személyszállítást nem végezhet.

IV. Fejezet

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

Hatálybalépés, átmeneti rendelkezések

17. § (1) Ez a törvény a Magyar Köztársaságnak az Európai Unióhoz történő csatlakozásáról szóló nemzetközi szerződést kihirdető törvény hatálybalépésének napján lép hatályba.

(2) A törvény hatálybalépését megelőzően kiírt koncessziós pályázat nyertese, illetőleg a koncessziós társaság, valamint az — az állam vagy önkormányzat többségi részesedésével menetrend szerinti személyszállítás céljára alapított — a gazdálkodó szervezet, illetve költségvetési, önkormányzati intézmény, amely a törvény hatálybalépésekor szerződés alapján végez menetrend szerinti személyszállítást, a (koncessziós) szerződés érvényességi időtartamán belül az abban foglalt tevékenységet változatlan feltételekkel folytathatja.

(3) A (2) bekezdésben nem említett, a törvényhatálybalépésekor menetrend szerinti személyszállítást végző gazdálkodó szervezet, illetve költségvetési, önkormányzati intézmény az e törvény II. fejezetében szabályozott tevékenységet közszolgáltatási szerződés nélkül legfeljebb 2004. december 31-éig végezheti.

(4) A 3. § (4) bekezdésében szereplő, a törvény hatálybalépésekor végzett tevékenység az ellátásért felelősök közötti megállapodás megkötéséig, de legfeljebb 2004. december 31-éig változatlan feltételekkel végezhető.

(5) Az ellátásért felelős az adott működési területen a törvény hatálybalépésekor közszolgáltatást nyújtó szolgáltatót pályázati, illetőleg ajánlatkérésen alapuló eljárás lefolytatása nélkül is megbízhatja, feltéve hogy e szolgáltatóval a közszolgáltatási szerződést legkésőbb 2004. december 31-éig az e törvényben foglalt feltételekkel megkötí.

(6) E törvény hatálybalépését megelőzően kiadott járatengedélyek a bennük foglalt feltételekkel érvényesek.

(7) E törvény hatálybalépésekor üzemeltetett közforgalmú kötöttpályás közlekedést helyettesítő autóbuszjárat engedély nélkül 2004. december 31-éig közlekedhet.

Hatályukat veszti, módosuló rendelkezések

18. § (1) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg hatályát veszti

a) a közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény 9/A. §-a, valamint az azt módosító, a vízügyi és egyes közlekedési törvények, törvényerejű rendeletek módosítása a koncesszióról szóló 1991. évi XVI. törvénnyel összefüggésben tárgyú 1992. évi XXXIX. törvény 8. §-a és a közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény módosításáról rendelkező 1996. évi X. törvény 1. §-a,

b) a közúti személyszállítási szerződésekről szóló 20/1981. (VI. 19.) MT rendelet 4. §-a és 5. §-ának (2) bekezdése, valamint az azt módosító, egyes jogszabályok módosításáról és hatályon kívül helyezéséről szóló 88/1990. (IV. 30.) MT rendelet 1. számú mellékletének 10. b) pontja,

c) a közúti közlekedési szolgáltatásokról és a közúti járművek üzemben tartásáról szóló 89/1988. (XII. 20.) MT rendelet 18. §-ának (1) bekezdése és 21. §-a (2) bekezdésének a) pontja, valamint a közúti közlekedési szolgáltatásokról és a közúti járművek üzemben tartásáról szóló 89/1988. (XII. 20.) MT rendelet módosításáról szóló 20/1991. (I. 29.) Korm. rendelet 6. §-ának a 21. § (2) bekezdésének szövegét megállapító része, továbbá az egyes, a közlekedési hatósági hatáskörökkel összefüggő kormányrendeletek módosításáról szóló 206/1999. (MI. 26.) Korm. rendelet 3. §-ának (6) bekezdése,

d) a személyszállítási menetrendekről szóló 7/1985. (VII. 11.) KM rendelet, valamint az azt módosító egyes miniszteri rendeletek módosításáról szóló 15/1990. (IV. 30.) KöHÉM rendelet 10. §-a.

(2) A koncesszióról szóló 1991. évi XVI. törvény 1. §-a (1) bekezdésének m) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„m) a menetrend alapján trolibusszal végzett közforgalmú — közúti személyszállítás,”

(3) A fogyasztói árkiegészítésről szóló 2003. évi LXXXVII. törvény 4. §-a (1) bekezdésének a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„a) külön törvény alapján végzett menetrend szerinti közforgalmú vasúti vagy közúti személyszállítási szolgáltatást,”

Mádl Ferenc s. k.,
a Köztársaság elnöke

Dr. Szili Katalin s. k.,
az Országgyűlés elnöke

2004. évi XXXIV. törvény

a kis- és középvállalkozásokról, fejlődésük támogatásáról*

Az Országgyűlés a kis- és középvállalkozások tőkeerejének növekedése mellett elkötelezettség szem előtt tartásával, fejlődésük előmozdítása, verseny- és foglalkoztatási képességük megőrzése, hazai és uniós szinten történő növelése, ezáltal a gazdaság és a társadalom kiegyensúlyozott fejlesztésének elősegítése, továbbá a statisztikai adatgyűjtésnek az uniós módszerekkel való összehangolása, és az adatok, gazdasági folyamatok összehasonlíthatósága, valamint a kisvállalkozók közötti kapcsolatok áttekinthetőbbé, átláthatóbbá tétele érdekében a következő törvényt alkotja:

I. Fejezet

BEVEZETŐ RENDELKEZÉSEK

A törvény célja

1. § A törvény célja a mikro-, kis- és középvállalkozások meghatározása, valamint a fejlődésük előmozdítását szolgáló állami támogatások összefoglalása, és ezáltal olyan gazdasági feltételek kialakítása, amelyek hosszú távon, hazai és uniós szinten egyaránt biztosítják a verseny- és foglalkoztatási képesség növekedését, a versenyhátrányok csökkenését, valamint a vállalkozások Európai Unió követelményeihez való felzárkózását.

* A törvényt az Országgyűlés a 2004. április 26-i ülésnapján fogadta el.

2. § A törvény hatálya a mikro-, kis- és középvállalkozásokra (a továbbiakban: KKV), valamint a KKV-k támogatására és az azzal kapcsolatos adatszolgáltatásra terjed ki.

A kis- és középvállalkozások meghatározása

3. § (1) KKV-nak minősül az a vállalkozás, amelynek

- a) összes foglalkoztatotti létszáma 250 főnél kevesebb, és
- b) éves nettó árbevétele legfeljebb 40 millió eurónak megfelelő forintösszeg, vagy mérlegfőösszege legfeljebb 27 millió eurónak megfelelő forintösszeg, továbbá
- c) megfelel a (4) bekezdésben foglalt feltételeknek.

(2) Kisvállalkozásnak minősül az a vállalkozás, amelynek

- a) összes foglalkoztatotti létszáma 50 főnél kevesebb, és
- b) éves nettó árbevétele legfeljebb 7 millió eurónak megfelelő forintösszeg, vagy mérlegfőösszege legfeljebb 5 millió eurónak megfelelő forintösszeg, továbbá
- c) megfelel a (4) bekezdésben foglalt feltételeknek.

(3) Mikrovállalkozásnak minősül az a vállalkozás, amelynek összes foglalkoztatotti létszáma 10 főnél kevesebb, és megfelel a (2) bekezdés b)–c) pontjában foglaltaknak.

(4) Egy vállalkozás akkor minősül KKV-nak, ha abban az állam, az önkormányzat vagy az (1) bekezdés szerinti vállalkozáson kívül eső vállalkozások tulajdoni részesedése — jegyzett tőke vagy szavazati jog alapján — külön-külön vagy együttesen sem haladja meg a 25%-ot.

(5) Nem kell alkalmazni a (4) bekezdésben meghatározott korlátozást abban az esetben, ha az (1)–(3) bekezdés szerinti vállalkozás tulajdonosai olyan befektetők, amelyek nem rendelkeznek többségi irányítást biztosító befolyással.

(6) Ahol jogszabály „KKV-t”, „mikro-, kis- és középvállalkozást”, illetve „kis- és középvállalkozást” említ, azon — ha törvény másként nem rendelkezik az e törvény szerinti KKV-t kell érteni.

4. § (1) Önálló vállalkozás az a vállalkozás, amely nem minősül a (2) bekezdésben foglaltak alapján partnervállalkozásnak, illetve a (3)–(6) bekezdésben foglaltak alapján kapcsolódó vállalkozásnak.

(2) Partnervállalkozás az,

- a) amely a (3)–(6) bekezdésben foglaltak alapján nem minősül kapcsolódó vállalkozásnak, és
- b) amelyben más vállalkozásnak kizárólagosan vagy több kapcsolódó vállalkozásnak együttesen, illetve amelynek más vállalkozásban kizárólagosan vagy több kapcsolódó vállalkozással együttesen a tulajdoni részesedése — jegyzett tőkéje vagy szavazati joga alapján — legalább 25%.

(3) Kapcsolódó vállalkozások azok, amelyek egymással az alábbiakban felsorolt valamely kapcsolatban állnak:

a) egy vállalkozás egymásik vállalkozás tulajdoni részesedésének (részvényeinek) vagy a szavazatának a többségével rendelkezik, vagy

b) egy vállalkozás egy másik vállalkozásban jogosult arra, hogy a vezető tisztségviselők vagy a felügyelő bizottság tagjai többségét megválassza vagy visszahívja, vagy

c) egy vállalkozás egymásik vállalkozás felett a tulajdonosokkal (részvényesekkel) kötött szerződés vagy a létesítő okirat rendelkezése alapján — függetlenül a tulajdoni hányadtól, a szavazati aránytól, a megválasztási és visszahívási jogtól — döntő irányítást, ellenőrzést gyakorol, vagy

d) egy vállalkozás egy másik vállalkozásban — más tulajdonosokkal (részvényesekkel) kötött megállapodás alapján — a szavazatok többségét egyedül birtokolja.

(4) Kapcsolódó vállalkozásnak minősülnek azok a vállalkozások is, amelyek egy vagy több vállalkozáson keresztül állnak egymással a (3) bekezdésben felsorolt kapcsolatban.

(5) Kapcsolódó vállalkozásnak minősülnek továbbá azok a vállalkozások, amelyek egy természetes személy vagy közösen fellépő természetes személyek egy csoportja révén a (3) és (4) bekezdésben meghatározott jellegű kapcsolatban állnak egymással, amennyiben tevékenységüket vagy tevékenységük egy részét az érintett piacon vagy egymással szomszédos piacokon folytatják.

(6) A befektetők érdekeltsége tekintetében — az (1)–(5) bekezdésben foglaltaktól eltérően — önálló vállalkozásnak minősül az a vállalkozás, amellyel a 19. § 1. pontjában meghatározott befektetők külön-külön és együttesen sem állnak a (3) és (4) bekezdésben meghatározott kapcsolatban, vagy amelynek a befektetői sem közvetlenül, sem közvetve nem vesznek részt az irányításban, vagy amelynek a befektetői nem vállalkozásként működnek. Ellenkező esetben a vállalkozás kapcsolódó vállalkozásnak minősül.

5. § (1) A 3. §-ban megjelölt mutatókat az utolsó éves beszámoló vagy egyszerűsített éves beszámoló szerinti foglalkoztatotti létszám és nettó árbevétel vagy mérlegfőösszeg alapján kell meghatározni. Az egyéni vállalkozás minősítése az adóbevallása szerint, a foglalkoztatotti létszám alapján történik. Az egyszerűsített vállalkozói adóról szóló 2002. évi XLIII. törvény (a továbbiakban: Eva tv.) hatálya alá tartozó vállalkozás minősítése a saját nyilvántartása szerint, a foglalkoztatotti létszám alapján történik. Az Eva tv. hatálya alá tartozó vállalkozás KKV-nak történő minősítéséhez a vállalkozásnak foglalkoztatotti létszáma vonatkozó nyilvántartással kell rendelkeznie. Amennyiben az egyéni, illetve a társas vállalkozás működési ideje 1 évnél rövidebb, az adatokat éves szintre kell vetíteni.

(2) Éves beszámolóval, egyszerűsített éves beszámolóval, a személyi jövedelemadóról szóló törvényben előírt bevallással nem rendelkező újonnan alapított vállalkozás esetében a tárgyévre vonatkozó üzleti tervet kell figyelembe venni.

(3) Amennyiben egy vállalkozás éves szinten túllépi a 3. §-ban meghatározott foglalkoztatotti létszám vagy pénzügyi határértékeket, vagy elmarad azoktól, akkor ennek eredményeként csak abban az esetben veszíti el, illetve nyeri el a közép-, kis- vagy mikrovállalkozói minősítést, ha két egymást követő beszámolási időszakban túllépi az adott határértékeket vagy elmarad azoktól.

(4) Önálló vállalkozás esetében a 3. §-ban meghatározott adatokat kizárólag az adott vállalkozás nyilvántartása alapján kell meghatározni.

(5) Azon vállalkozás esetében, amelynek partner- vagy kapcsolódó vállalkozásai vannak, a 3. §-ban meghatározott adatokat az összevont (konszolidált) éves beszámoló alapján, ennek hiányában a vállalkozás nyilvántartása alapján kell meghatározni.

(6) Az (5) bekezdésben említett adatokhoz hozzá kell adni a vállalkozással partnervállalkozási kapcsolatban lévő vállalkozások adatait, amelyek közvetlenül tulajdonosai az adott vállalkozásnak, vagy közvetlenül az adott vállalkozás tulajdonában vannak. Az összesítés során az adatokat a tőkeérdekeltségi, illetve a szavazati arányok közül a nagyobbik megfelelő arányban kell figyelembe venni. Keresztrészesedés esetén a magasabb százalékot kell alkalmazni.

(7) Az (5) és (6) bekezdésben említett adatokhoz teljes mértékben hozzá kell adni a vállalkozáshoz közvetlenül vagy közvetve kapcsolódó vállalkozások adatait, ha az adatok összevont (konszolidált) éves beszámolóban nem szerepelnek.

(8) Az (5) és (6) bekezdés alkalmazásában az adott vállalkozással partnervállalkozási kapcsolatban lévő vállalkozások adatait a vállalkozások összevont (konszolidált) éves beszámolója alapján, ennek hiányában a vállalkozások nyilvántartásai alapján kell meghatározni. A partnervállalkozások adatainak meghatározása során a partnervállalkozások adataihoz teljes mértékben hozzá kell adni a partnervállalkozásokhoz közvetlenül vagy közvetve kapcsolódó vállalkozások adatait is, ha ezek az adatok a partnervállalkozások összevont (konszolidált) éves beszámolóiban nem szerepelnek.

(9) Az (5) és (7) bekezdés alkalmazásában, az adott vállalkozáshoz kapcsolódó vállalkozások adatait a vállalkozások összevont (konszolidált) éves beszámolója alapján, ennek hiányában a vállalkozások nyilvántartásai alapján kell meghatározni. A kapcsolódó vállalkozások adatainak meghatározása során a kapcsolódó vállalkozások adataihoz arányosan hozzá kell adni a kapcsolódó vállalkozással olyan partnervállalkozási kapcsolatban lévő vállalkozások adatait, amelyek közvetlenül tulajdonosai a kapcsolódó vállalkozásnak, vagy közvetlenül a kapcsolódó vállalkozás tulajdonában vannak, kivéve, ha ezek az adatok az összevont (konszolidált) beszámolóban legalább a (6) bekezdésben megjelölt százalékkal arányosan már szerepelnek.

II. Fejezet

A KIS ÉS KÖZÉPVÁLLALKOZÁSOK TÁMOGATÁSA

Kis- és Középvállalkozói Célelőirányzat

6. § (1) A kizárólag KKV-k fejlődését szolgáló támogatások finanszírozását a Gazdasági és Közlekedési Minisztérium költségvetési fejezetében a Kis- és Középvállalkozói Célelőirányzat (a továbbiakban: célelőirányzat) biztosítja.

(2) A célelőirányzat központi költségvetésből biztosított forrásának összegét évente a központi költségvetés határozza meg.

7. § (1) A célelőirányzat terhére támogatásban részesülhetnek a KKV-k, valamint a (2) bekezdésben meghatározott programok megvalósításában közreműködő szervezetek.

(2) Támogatásban részesíthetők azok a programok, amelyek célja:

a) a vállalkozásindításhoz szükséges feltételek megteremtése,

b) a vállalkozói ismeretek és az Európai Közösség előírásainak elsajátítása, valamint a vállalkozói kultúra fejlesztése, beleértve az ezzel kapcsolatos képzési programok szervezését és lebonyolítását, továbbá módszertani és oktatási anyagok készítését,

c) a KKV-k vezetési színvonalának, gazdasági tevékenységének javulását szolgáló módszerek elsajátítása és elterjesztése,

d) műszaki-gazdasági, üzleti, valamint az európai közösségi szabályokról, pályázatokról szóló információk nyújtása, a szolgáltatandó információk gyűjtése, kiértékelése és terjesztése,

e) a technológia fejlesztése és a termékek, szolgáltatások minőségi színvonalának növelése révén a versenyképesség javítása,

f) a beszállítói kapcsolatok kialakulásának és megerősödésének előmozdítása,

g) a hitelhez jutás lehetőségeinek bővítése,

h) az innovációs képesség fejlesztése,

i) a kül- és belpiaci lehetőségek feltárása, a piacra jutás elősegítése, valamint a kereskedelmi hálózat fejlesztése,

j) a KKV-k közötti termelési, értékesítési, beszerzési együttműködés és a piacon való közös fellépés elősegítése,

k) a KKV-k egymással, illetve kutató-fejlesztő intézményekkel közösen végzett kutatásai, vagy a kutatási eredmények átvételének, valamint azok gyakorlatba történő átültetési feltételeinek megteremtése,

l) az adminisztratív terhek csökkentése,

m) az Európai Közösség programjaiban való magyar részvétel biztosítása (tagdíj és társfinanszírozás),

n) a KKV-k minősítése (rating),

- o) a KKV-k fejlesztéséhez kapcsolódó konferenciák, rendezvények szervezése lebonyolítása,
- p) a KKV-k fejlesztési stratégiáját megalapozó kutatások, elemzések, tanulmányok készítése,
- q) alapszintű és emelt szintű tanácsadás a KKV-k részére,
- r) a környezetvédelmi hatású fejlesztések elősegítése,
- s) a szellemi tulajdon védelmének elősegítése, a szellemi tulajdon védelme tudatosságának fejlesztése,
- t) a piaci információkhoz való hozzájutás esélyegyenlőségének biztosítása.

8. § (1) A célleírányzatból támogatás a következő formákban nyújtható:

- a) vissza nem térítendő támogatás,
- b) kamattámogatás,
- c) lízingdíj-támogatás,
- d) faktoringdíj-támogatás,
- e) bankgarancia-, viszontgarancia- és garanciadíj-kedvezmény, valamint
- f) tőkejegy jegyzése kockázati tőkealapokban, vagy tulajdoni részesedés szerzése kockázati tőketársaságokban, vállalkozásokban.

(2) Egy KKV egyidejűleg több támogatási formában is részesülhet.

9. § (1) A KKV-k más célokat szolgáló elkülönített állami pénzalapból és a központi költségvetésben meghatározott célleírányzatból is részesülhet támogatásban.

(2) Külön törvény a KKV-k számára adó-, díj- és járulékkedvezmény igénybevételeinek lehetőségét írhatja elő.

III. Fejezet

AZ ÁLLAMI FELADATOK ÖSSZEHANGOLÁSA

Kormányzati feladatok

10. § A KKV-kkal kapcsolatos állami feladatokat a gazdasági és közlekedési miniszter (a továbbiakban: miniszter) hangolja össze. Ennek körében

- a) értékeli a KKV-k állami támogatásának hatékonyságát, valamint kidolgozza az értékelés módszertanát,
- b) kidolgozza és jóváhagyásra a Kormány elé terjeszti a KKV-k fejlesztésének stratégiáját, a KKV-fejlesztési politika fő célkitűzéseit és javaslatokat tesz a KKV-k fejlesztését szolgáló intézkedésekre,
- c) az egységes európai piac folyamataiba való bekapcsolódás, illetve részvétel érdekében gondoskodik a KKV-k felkészítésével, és fejlesztésével kapcsolatos állami feladatok végrehajtásáról.

11. § A gazdasági szabályozó rendszer egyes elemeinek módosítása során, valamint a KKV-kat is érintő jogsza-

bály-módosítások előterjesztésében be kell mutatni a tervezett változtatásoknak a KKV-k gazdasági helyzetére gyakorolt hatását.

A támogatások felhasználásának, valamint a kis- és középvállalkozások helyzetének felmérése

12. § A Kormány két évente az Országgyűlés elé terjeszti a miniszter által kidolgozott, a KKV-k helyzetét, gazdálkodási feltételrendszerét, a vállalkozásfejlesztés érdekében meg tett intézkedéseket, valamint a KKV-k részére nyújtott állami támogatások eredményeit bemutató jelentést.

13. § Az elkülönített állami pénzalap és a központi költségvetésben meghatározott célleírányzat kezelője, a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletének elnöke, valamint a Közbeszerzések Tanácsának elnöke minden év június 30-áig — az előző év adatai alapján — összesített adatokat szolgáltat a Gazdasági és Közlekedési Minisztérium (a továbbiakban: minisztérium) részére a KKV-k részesedéséről a támogatásokból, a vállalkozói hitelekkel és a közbeszerzésekkel.

14. § A Központi Statisztikai Hivatal (a továbbiakban: KSH) elnöke, az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal (a továbbiakban: APEH) elnöke minden év szeptember 30-áig — az előző év adatai alapján — adatot szolgáltat a minisztérium részére a KKV szektor helyzetéről és gazdálkodásáról a foglalkoztatottak létszáma szerinti alábbi bontásban:

- a) 0—1 fő;
- b) 2—9 fő;
- c) 10—49 fő;
- d) 50—249 fő.

A Vállalkozásfejlesztési Tanács

15. § A Vállalkozásfejlesztési Tanács (a továbbiakban: VT) részt vesz a KKV-fejlesztési stratégia kialakításában, ennek keretében:

- a) javaslatot tesz a KKV-fejlesztési stratégia megalapozását szolgáló szakmai programokra és intézkedésekre,
- b) véleményezi a KKV-k fejlesztése céljából kialakított szakmai programokat,
- c) javaslatot tesz a célleírányzatból támogatandó célokra és a források célok közötti felosztási arányaira, különös tekintettel arra, hogy a mikro- és kisvállalkozások is megfelelő mértékben részesüljenek a támogatásokból,
- d) értékeli a minisztériumok, országos hatáskörű szervek és KKV-fejlesztési szervezetek költségvetési forrás felhasználásával működtetett programjainak hatékonyságát, valamint összhangját a KKV-fejlesztési stratégiával,

e) értékeli a KKV-k részesedésének mértékét a költségvetési támogatásokból, a vállalkozói hitelekkel, valamint a közbeszerzésekből,

f) véleményezi a KKV-kat érintő törvénytervezeteket.

16. § (1) A VT elnöke a miniszter.

(2) A VT tagja:

a) az egészségügyi, szociális és családügyi miniszter, a foglalkoztatáspolitikai és munkaügyi miniszter, a földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter, a gyermek-, ifjúsági és sportminiszter, az igazságügy-miniszter, az informatikai és hírközlési miniszter, a környezetvédelmi és vízügyi miniszter, a külügyminiszter, az oktatási miniszter, a pénzügyminiszter, az esélyegyenlőségért felelős tárca nélküli miniszter, az EU integrációért felelős tárca nélküli miniszter, valamint a Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter egy-egy képviselője,

b) az országos gazdasági kamarák elnökei vagy a helyettesítésükre meghatalmazott személy,

c) az Általános Fogyasztási Szövetkezetek Országos Szövetségének (ÁFEOSZ), az Ipartestületek Országos Szövetségének (IPOSZ), a Kereskedők és Vendéglátók Országos Érdekképviselői Szövetségének (KISOSZ), a Magyar Iparszövetségnek (OKISZ), a Munkaadók és Gyáriparosok Országos Szövetségének (MGYOSZ) és a Vállalkozók és Munkáltatók Országos Szövetségének (VOSZ) az elnöke vagy a helyettesítésére meghatalmazott személy.

(3) Tanácskozási joggal vesznek részt a VT munkájában:

a) a Kutatási és Technológiai Innovációs Tanács elnöke, a Nemzeti Kutatási és Technológiai Hivatal elnöke, a Magyar Bankszövetség elnöke, a Magyar Hitelgarancia Egyesülés igazgatója vagy a helyettesítésére meghatalmazott személy,

b) az Országos Érdekegyeztető Tanács Munkavállalói Oldalának 2 képviselője,

c) a miniszter által kijelölt vállalkozásfejlesztési szervezetek vezetői vagy a helyettesítésükre meghatalmazott személy,

d) a miniszter névre szóló felkérése alapján létrehozott szakmai tanácsadó testület tagjai,

e) esélyegyenlőséget érintő kérdésekben az érintett civil szervezetek képviselői.

17. § (1) A VT évente legalább négy alkalommal tart ülést. Az üléseket a VT elnöke hívja össze. Soron kívül össze kell hívni a testületet, ha tagjainak legalább egyharmada azt a napirend megjelölésével írásban kezdeményezi.

(2) A VT határozatait egyszerű szótöbbséggel hozza meg. A VT határozatképes, ha a szavazati joggal rendelkező tagok legalább kétharmada jelen van.

(3) A VT ügyrendjét maga állapítja meg.

(4) A VT titkársági feladatait a minisztérium szervezeti egysége látja el.

IV. Fejezet

ÉRTELMEZŐ RENDELKEZÉSEK

18. § Az e törvényben euróban meghatározott összegek forintba történő átszámításakor a Magyar Nemzeti Bank (a továbbiakban: MNB) által megállapított, a KKV üzleti évének lezárásakor érvényes deviza középárfolyamot kell alkalmazni. Újonnan alapított vállalkozás esetén a tárgyévet megelőző év utolsó napján érvényes, MNB által megállapított deviza középárfolyamot kell alkalmazni.

19. § E törvény alkalmazásában:

1. befektető:

a) — állami befektető társaságok,

— finanszírozáshoz való hozzájárulás elősegítése céljából rendszeresen kockázati tőke-befektetést folytató egyének vagy csoportok, akik vagy amelyek a tőzsdén nem jegyzett vállalkozások alaptőkéjébe fektetnek be, azzal a feltétellel, hogy az érdekeltségük az adott vállalkozásban kevesebb, mint 1 250 000 euró, illetve az annak megfelelő forintösszeg,

— a szövetkezeti üzletrész hasznosító gazdasági társaság,

b) felsőoktatási intézmények, nem felsőoktatási intézmény szervezetében működő oktatási és szaktanácsadási intézmények, a felső- vagy középfokú oktatás gyakorlati háttéréként termelő tevékenységet folytató tangazdaságok és tanüzemek, nonprofit kutatási központok, valamint nem felsőoktatási intézmény szervezeteként — költségvetési formában működő — egyéb kutatóhelyek,

c) a tőkepiacról szóló 2001. évi CXX. törvény 5. § (1) bekezdésének 53. pontjában meghatározott intézményi befektetők,

d) az évi 10 millió eurót, illetve az annak megfelelő forintösszeget meg nem haladó költségvetéssel és kevesebb, mint 5000 lakossal rendelkező helyi önkormányzatok;

2. *egyéni vállalkozás*: az egyéni vállalkozásról szóló 1990. évi V. törvény 2. §-ában meghatározott vállalkozás;

3. *közvetett tulajdon*: a tőkepiacról szóló 2001. évi CXX. törvény 5. § (1) bekezdésének 72. pontja szerint meghatározott közvetett tulajdon;

4. *szomszédos piac*: az adott terméknek vagy szolgáltatásnak az a piaca, amely a termék vagy szolgáltatás végső fogyasztóhoz való eljuttatására létrehozott termelési, értékesítési folyamatban vertikálisan az adott piacot megelőző vagy követő szinten helyezkedik el;

5. *vállalkozás*: az egyéni vállalkozás, a gazdasági társaság, a szövetkezet, a vízi társulat, a víziközmű társulat, továbbá az erdőbirtokossága társulat;

V. Fejezet

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

20. § (1) Ez a törvény — a (3)—(5) bekezdésben foglaltak kivételével — a Magyar Köztársaságnak az Európai Unióhoz történő csatlakozásáról szóló nemzetközi szerződést kihirdető törvény hatálybalépésének napján lép hatályba.

(2) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg hatályát veszti a kis- és középvállalkozásokról, fejlődésük támogatásáról szóló 1999. évi XCV. törvény.

(3) E törvény 3. §-ának (1)—(5) bekezdése helyébe 2005. január 1-jén a következő rendelkezés lép:

„(1) KKV-nak minősül az a vállalkozás, amelynek

a) összes foglalkoztatotti létszáma 250 főnél kevesebb, és
b) éves nettó árbevétele legfeljebb 50 millió eurónak megfelelő forintösszeg, vagy mérlegfőösszege legfeljebb 43 millió eurónak megfelelő forintösszeg.

(2) A KKV kategórián belül kisvállalkozásnak minősül az a vállalkozás, amelynek

a) összes foglalkoztatotti létszáma 50 főnél kevesebb, és
b) éves nettó árbevétele vagy mérlegfőösszege legfeljebb 10 millió eurónak megfelelő forintösszeg.

(3) A KKV kategórián belül mikrovállalkozásnak minősül az a vállalkozás, amelynek

a) összes foglalkoztatotti létszáma 10 főnél kevesebb, és
b) éves nettó árbevétele vagy mérlegfőösszege legfeljebb 2 millió eurónak megfelelő forintösszeg.

(4) Nem minősül KKV-nak az a vállalkozás, amelyben az állam vagy az önkormányzat közvetlen vagy közvetett tulajdoni részesedése — tőke vagy szavazati joga alapján — külön-külön vagy együttesen meghaladja a 25%-ot.

(5) A (4) bekezdésben foglalt korlátozó rendelkezést nem kell alkalmazni a 19. § 1. pontjában meghatározott befektetők részesedése esetében.”

(4) E törvény 5. §-ának (1)—(2) bekezdése helyébe 2005. január 1-jén a következő rendelkezés lép:

„5. § (1) A 3. §-ban megjelölt mutatókat az utolsó összevont (konszolidált) beszámoló, ennek hiányában éves beszámoló vagy egyszerűsített éves beszámoló szerinti foglalkoztatotti létszám és nettó árbevétel vagy mérlegfőösszeg alapján kell meghatározni. Az egyéni vállalkozás minősítése az adóbevallása szerint, a foglalkoztatotti létszám alapján történik. Az egyszerűsített vállalkozói adóról szóló 2002. évi XLIII. törvény (a továbbiakban: Eva tv.) hatálya alá tartozó vállalkozás minősítése a saját nyilvántartása szerint, a foglalkoztatotti létszám alapján történik. Az Eva tv. hatálya alá tartozó vállalkozás KKV-nak történő minősítéséhez a vállalkozásnak foglalkoztatotti létszámra vonatkozó nyilvántartással kell rendelkeznie. Amennyiben az egyéni, illetve a társas vállalkozás működési ideje 1 évnél rövidebb, az adatokat éves szintre kell vetíteni.

(2) Éves beszámolóval, egyszerűsített éves beszámolóval, összevont (konszolidált) beszámolóval, a személyi jö-

vedelemadóról szóló törvényben előírt bevallással nem rendelkező újonnan alapított vállalkozás esetében a tárgyévre vonatkozó üzleti tervet kell figyelembe venni.”

(5) E törvény 4. §-a, valamint 5. §-ának (3)—(9) bekezdése 2005. január 1-jén lép hatályba.

(6) A Kormány a 12. §-ban szereplő beszámolót a 2005. évben nyújtja be először az Országgyűlés részére, az elkülönített állami pénzalap és a központi költségvetésben meghatározott célleírányzat kezelője, a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletének elnöke és a Közbeszerzések Tanácsának elnöke a 13. §-ban meghatározott feladatait 2004. szeptember 30-áig, a KSH és az APEH a 14. §-ban meghatározott feladatait 2005. szeptember 30-áig teljesíti első alkalommal.

(7) E törvény a Magyar Köztársaság és az Európai Községek és azok tagállamai között társulás létesítéséről szóló, Brüsszelben, 1991. december 16-án aláírt Európai Megállapodás tárgykörében, a megállapodást kihirdető 1994. évi I. törvény 3. §-ával összhangban az Európai Községek következő jogszabályaival összeegyeztethető szabályozást tartalmaz:

— a Bizottság 96/280/EK ajánlása a mikro-, kis- és középvállalkozások meghatározásáról,

— a Bizottság 2003/361/EK ajánlása a mikro-, kis- és középvállalkozások meghatározásáról.

21. § (1) Felhatalmazást kap a Kormány, hogy a támogatásokkal, a vállalkozói hitelekkel, a közbeszerzésekkel, a KKV szektor helyzetével, gazdálkodásával összefüggő, összesített adatokra vonatkozó adatszolgáltatás körét és rendjét rendeletben állapítsa meg.

(2) Felhatalmazást kap a gazdasági és közlekedési miniszter, hogy a célleírányzat felhasználásának, kezelésének, ellenőrzésének és működési rendjének részletes szabályait — a pénzügyminiszterrel egyetértésben — rendeletben állapítsa meg.

Mádl Ferenc s. k.,
a Köztársaság elnöke

Dr. Szili Katalin s. k.,
az Országgyűlés elnöke

2004. évi XXXV. törvény

az elektronikus pénzt kibocsátó szakosított hitelintézetéről*

Az Országgyűlés a készpénz-helyettesítő fizetési módok körének további bővítése érdekében és a Magyar Köztársaságnak az Európai Unióhoz történő csatlakozására tekintettel a következő törvényt alkotja:

* A törvényt az Országgyűlés a 2004. április 26-i ülésnapján fogadta el.

A törvény hatálya

1. § Ha nemzetközi szerződés eltérően nem rendelkezik, e törvény rendelkezéseit kell alkalmazni a Magyar Köztársaság területén alapított és működő, elektronikus pénzt kibocsátó szakosított hitelintézetre.

Fogalmak

2. § E törvény alkalmazásában:

1. *elektronikus pénz*: a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény (a továbbiakban: Hpt.) 2. számú melléklete I. fejezetének 5.2 pontjában meghatározott fogalom,

2. *kinnlevő elektronikus pénz*: az érvényességi időszak alatt vissza nem váltott elektronikus pénz.

Az elektronikus pénzt kibocsátó szakosított hitelintézet

3. § (1) Az elektronikus pénzt kibocsátó szakosított hitelintézet olyan hitelintézet, amely elektronikus pénzt és elektronikus pénzeszközt bocsát ki, illetőleg ezzel kapcsolatos szolgáltatást nyújt.

(2) Az elektronikus pénzt kibocsátó szakosított hitelintézet az (1) bekezdésben meghatározottakon felül üzletszerűen kizárólag a következő tevékenységeket végezheti:

a) a Hpt. 3. §-a (1) bekezdésének h) pontja szerinti pénzügyi szolgáltatás közvetítése (ügynöki tevékenység),

b) megbízás alapján, elektronikus pénzeszközön történő adattárolás.

(3) Az elektronikus pénzt kibocsátó szakosított hitelintézet alapítására, működésére és felügyeletére a Hpt.-ben foglalt előírásokat az e törvényben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.

(4) Ha e törvény másként nem rendelkezik, az elektronikus pénzt kibocsátó szakosított hitelintézetre nem kell alkalmazni a Hpt. 32/F. §-ában, 75—76. §-ában, 78—81. §-ában, 83. §-ában, 88. §-ában és 97. §-ának (1) bekezdésében foglalt rendelkezéseket.

(5) Magyarországi székhelyű elektronikus pénzt kibocsátó szakosított hitelintézet az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásban részes államban fióktelepként, illetve határon átnyúló szolgáltatásként kizárólag az (1) bekezdésben meghatározott tevékenységet végezheti.

(6) Az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásban részes államban székhellyel rendelkező, az Európai Parlament és a Tanács 2000. szeptember 18-án kelt, az elektronikus pénzt kibocsátó intézmények tevékenységének megkezdéséről, folytatásáról és prudenciális felügyeletéről szóló 2000/46/EK irányelve alapján elektronikus pénzt kibocsátó hitelintézet fióktelepként, illetve határon átnyúló szolgáltatásként kizárólag az (1) bekezdésben

meghatározott tevékenységet végezheti Magyarországon a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletének (a továbbiakban: Felügyelet) engedélye nélkül.

Tőkekövetelmények

4. § (1) Elektronikus pénzt kibocsátó szakosított hitelintézet legalább háromszázmillió forint jegyzett tőkével alapítható.

(2) Az elektronikus pénzt kibocsátó szakosított hitelintézet szavatoló tőkéjének mindenkor el kell érnie a kinnlevő elektronikus pénz által megtestesített pénzügyi kötelezettségek mindenkor összege vagy a kinnlevő elektronikus pénz által megtestesített pénzügyi kötelezettségek összegének az előző hat hónapra számított átlaga közül a magasabb érték két százalékát.

(3) Ha az elektronikus pénzt kibocsátó szakosított hitelintézet az üzleti tevékenysége megkezdésének napjától számítva még nem működik hat hónapja, akkor szavatoló tőkéjének mindenkor el kell érnie a kinnlevő elektronikus pénz által megtestesített pénzügyi kötelezettségek mindenkor összege vagy a kinnlevő elektronikus pénz által megtestesített pénzügyi kötelezettségek összegének a következő hat hónapra előírányzott átlaga közül a magasabb érték két százalékát. A hat hónapos előírányzatot az elektronikus pénzt kibocsátó szakosított hitelintézet üzleti tervében kell meghatározni.

(4) Az elektronikus pénzt kibocsátó szakosított hitelintézet szavatoló tőkéje nem csökkenhet az (1)—(3) bekezdés, valamint a 6. § (3) bekezdése szerinti összegek alá.

(5) Az elektronikus pénzt kibocsátó szakosított hitelintézet szavatoló tőkéjének mindig el kell érnie azt az összeget, amely a (4) bekezdés szerinti összegek közül a legmagasabb.

A befektetések korlátozása

5. § Az elektronikus pénzt kibocsátó szakosított hitelintézet csak olyan vállalkozásban rendelkezhet közvetlen illetőleg közvetett tulajdoni részesedéssel, amely a Hpt. 2. számú melléklete I. fejezetének 5.5 pontja szerinti szolgáltatást nyújt vagy az elektronikus pénzt kibocsátó szakosított hitelintézet Hpt. 2. számú melléklete II. fejezetének 2. pontja szerinti járulékos vállalkozása.

A birtokban tartható eszköztételek korlátozása

6. § (1) A kinnlevő elektronikus pénz által megtestesített pénzügyi kötelezettségek összegével megegyező összegben az elektronikus pénzt kibocsátó szakosított hitelintézet kizárólag a következő eszközöket tarthatja birtokában:

a) készpénz,
b) a Hpt. szerinti „A” zónába tartozó országok központi kormányával, központi bankjával, az Európai Községekkel illetőleg az Európai Központi Bankkal szemben fennálló, illetőleg az általuk garantált követeléseket megtestesítő eszközök,

c) „A” zónába tartozó országban bejegyzett hitelintézetnél elhelyezett látra szóló betét,

d) olyan hitelviszonyt megtestesítő eszköz, amely nem tartozik a b) pont alatt felsorolt tételek közé és kielégíti az alábbi feltételek mindegyikét:

da) likvid,

db) olyan vállalkozás bocsátotta ki, amely a Hpt., illetve a tőkepiacról szóló 2001. évi CXX. törvény (a továbbiakban: Tpt.) értelmében nem rendelkezik befolyásoló részesedéssel az elektronikus pénzt kibocsátó szakosított hitelintézetben, vagy olyan vállalkozás, amely nem áll a Hpt. vagy a Tpt. szerinti szoros kapcsolatban az elektronikus pénzt kibocsátó szakosított hitelintézettel,

dc) a kereskedési könyvben nyilvántartott pozíciók, kockázatvállalások, a devizaárfolyam kockázat és nagy kockázatok fedezetéhez szükséges tőkekövetelmény megállapításának szabályairól és a kereskedési könyv vezetésének részletes szabályairól szóló 244/2000. (XII.24.) Korm. rendeletben (a továbbiakban: Kkr.) meghatározott minőségi kötvény.

(2) Az (1) bekezdés c) és d) pontjában meghatározott eszközök együttes piaci értéke nem haladhatja meg az elektronikus pénzt kibocsátó szakosított hitelintézet szavatoló tőkéjének húszszorosát és ezen eszközök esetében alkalmazni kell a Hpt. 79—81. §-ában meghatározott rendelkezéseket.

(3) Az (1) bekezdés b) és d) pontjában meghatározott eszközök kockázatainak fedezetére az elektronikus pénzt kibocsátó szakosított hitelintézetnek rendelkeznie kell ezen eszközök Kkr. szerinti pozíció- és partnerkockázatának tőkekövetelményével megegyező összegű szavatoló tőkével.

(4) Az elektronikus pénz kibocsátásából és az (1) bekezdésben meghatározott eszköztételekből eredő piaci kockázatok fedezete céljából az elektronikus pénzt kibocsátó szakosított hitelintézet kamatlábra, illetőleg devizára vonatkozó tőzsdei származtatott ügyletet köthet.

(5) A (4) bekezdésben meghatározott tőzsdei származtatott ügylet csak abban az esetben köthető, ha az ügylet napi elszámolási vagy devizaügylet esetén az eredeti futamidő 14 vagy annál kevesebb naptári nap.

(6) Az (1) bekezdésben előírt kötelezettség kiszámításához az ott meghatározott eszközöket a bekerülési érték vagy a piaci érték közül az alacsonyabb értéken kell értékelni.

(7) Ha az (1) bekezdésben meghatározott eszközök értéke a kinnlevő elektronikus pénz által megtestesített pénzügyi kötelezettségek összege alá csökken, az elektro-

nikus pénzt kibocsátó szakosított hitelintézet köteles megtenni a szükséges intézkedéseket az előírásoknak történő megfelelés érdekében. Ennek megtörténteig — legfeljebb hat hónap átmeneti időszakra — a Felügyelet engedélyezheti, hogy az elektronikus pénzt kibocsátó szakosított hitelintézet az (1) bekezdésben meghatározott eszköztételektől eltérő eszközöket tartson birtokában vagy a kinnlevő elektronikus pénz által megtestesített pénzügyi kötelezettségei összegének legfeljebb 5%-a mértékéig vagy a szavatoló tőke összegéig, attól függően, hogy melyik a kisebb összeg.

Hatálybalépés

7. § E törvény az Európai Unióhoz történő csatlakozásról szóló nemzetközi szerződést kihirdető törvény hatálybalépésének napján lép hatályba.

Átmeneti rendelkezés

8. § (1) Az a kibocsátó, amely a Hpt.-ben meghatározott fogalomnak megfelelő elektronikus pénzt vagy elektronikus pénzeszközt bocsátott ki e törvény hatálybalépését megelőzően, 2005. december 31-ig köteles a Hpt. vagy e törvény előírásainak megfelelni.

(2) Az a kibocsátó, amely a Hpt.-ben meghatározott fogalomnak megfelelő elektronikus pénzt vagy elektronikus pénzeszközt bocsátott ki e törvény hatálybalépését megelőzően, 2004. június 30-ig köteles ezt a tevékenységét a Felügyeletnek bejelenteni.

(3) Amennyiben e törvény hatálybalépését megelőzően pénzügyi vállalkozás engedélyt kapott a Hpt. 3. §-a (1) bekezdésének e) pontjában foglalt tevékenység végzésére, ezen engedély alapján elektronikus pénz és elektronikus pénzeszköz kibocsátására nem jogosult.

Módosuló jogszabály

9. § (1) A Hpt. 3. §-a (1) bekezdésének e) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Pénzügyi szolgáltatás a következő tevékenységek üzletszerű végzése forintban, illetőleg devizában, valutában:]

„e) elektronikus pénz, valamint készpénz-helyettesítő fizetési eszköz kibocsátása, illetőleg az ezzel kapcsolatos szolgáltatás nyújtása;”

(2) A Hpt. 4. §-a (3) bekezdésének f)—g) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A pénzügyi intézmény, ha törvény másként nem rendelkezik, pénzügyi szolgáltatáson kívül üzletszerűen kizárólag:]

„f) az elektronikus aláírásról szóló 2001. évi XXXV. törvény 6. §-ának (1) bekezdésében foglalt szolgáltatást,

g) a külön jogszabály alapján létrehozott Diákhitel Központ hitelezési tevékenységének elősegítése érdekében végzett tevékenységet, valamint”

[folytathat.]

(3) A Hpt. 4. §-ának (3) bekezdése a következő *h)* ponttal egészül ki:

[A pénzügyi intézmény, ha törvény másként nem rendelkezik, pénzügyi szolgáltatáson kívül üzletszerűen kizárólag:]

„*h)* megbízás alapján elektronikus pénzeszközön történő adattárolást”

[folytathat.]

(4) A Hpt. 5. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Hitelintézet az a pénzügyi intézmény, amely a 3. §-ban meghatározott pénzügyi szolgáltatások közül legalább betétet gyűjt, vagy más visszafizetendő pénzeszközt fogad el a nyilvánosságtól (ide nem értve a külön jogszabályban meghatározott nyilvános kötvénykibocsátást), valamint hitelt és pénzkölcsönt nyújt vagy elektronikus pénzt bocsát ki.”

(5) A Hpt. 6. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A 3. § (1) bekezdés *b)* pontjában meghatározott tevékenységet végző pénzügyi vállalkozás e tevékenysége keretében a 3. § (1) bekezdés *e)* pontjában meghatározott tevékenységet — kivéve az elektronikus pénz és az elektronikus pénzeszköz kibocsátását — is végezheti.”

(6) A Hpt. XXXI. fejezete helyébe a következő rendelkezés lép:

„XXXI. Fejezet

Elektronikus pénz kibocsátása és visszaváltása

218. § (1) Az elektronikus pénz kibocsátásakor átvett készpénz vagy az átutalt számlapénz nem lehet kevesebb, mint a kibocsátott elektronikus pénz értéke.

(2) A kibocsátó az elektronikus pénzre kamatot nem fizethet, továbbá egyéb előnyt sem biztosíthat.

(3) A kibocsátó üzletszabályzatának tartalmaznia kell az elektronikus pénz visszaváltásának feltételeit, és amennyiben a visszaváltásra érvényességi időszakot állapít meg, annak időtartamát.

(4) Az érvényességi időszak öt naptári évnél nem lehet rövidebb.

(5) Elektronikus pénzzel újratölthető elektronikus pénzeszköz esetén az érvényességi időszak a legutolsó feltöltés időpontjától számítható.

(6) Az érvényességi időszak alatt a kibocsátó köteles az általa kibocsátott, kinnlevő elektronikus pénzt névértéken visszaváltani.

(7) A visszaváltás készpénzben történő kifizetéssel vagy bankszámlára történő átutalással teljesíthető.

(8) A visszaváltásért a kibocsátó a művelet végrehajtása során ténylegesen felmerülő költségeken felül további díjat nem számolhat fel.

(9) Ötszáz forintot meg nem haladó összeg esetén a kibocsátó nem köteles a kinnlevő elektronikus pénzt visszaváltani.”

(7) A Hpt. 2. számú melléklete I. fejezetének 5. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„5.1 Készpénz-helyettesítő fizetési eszköz:

a) a csekk,

b) az elektronikus pénzeszköz,

c) olyan dolog, amely az ügyfél számára lehetővé teszi, hogy a pénzügyi intézménnyel szemben fennálló valamely pénzkövetelésével rendelkezzen, illetőleg annak terhére készpénzt vegyen fel, vagy áru, illetőleg szolgáltatások ellenértékét az eladónak vagy a szolgáltatónak kiegyenlítsse.

5.2 Elektronikus pénz: készpénz átvétele illetőleg számlapénz átutalása ellenében kibocsátott elektronikus pénzeszközön tárolt pénzérték, amelyet elektronikus fizetés céljából a kibocsátón kívül más is elfogad.

5.3 Elektronikus pénzeszköz: olyan készpénz-helyettesítő fizetési eszköz — így különösen értéktároló kártya, számítógép memória — amely az elektronikus pénz tárolására szolgál és amellyel az ügyfél közvetlenül végezhet fizetési műveleteket.

5.4 Készpénz-helyettesítő fizetési eszköz kibocsátása: szerződés alapján a készpénz-helyettesítő fizetési eszköznek az ügyfél rendelkezésére bocsátása.

5.5 Készpénz-helyettesítő fizetési eszköz kibocsátásával kapcsolatos szolgáltatásnyújtás: a készpénz-helyettesítő fizetési eszköz kibocsátására, kezelésére és használatára vonatkozó jogszabályok alapján nyújtott, illetőleg az ügyféllel, valamint az eladóval vagy a szolgáltatóval kötött szerződésben a kibocsátó által elvállalt szolgáltatások összessége.

Nem minősül készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel kapcsolatos szolgáltatásnak a készpénz-helyettesítő fizetési eszköz használatával összefüggő elszámolás forgalom lebonyolítása.”

Az Európai Közösségek irányelveihez való közelítés

10. § E törvény összeegyeztethető szabályozást tartalmaz:

a) az Európai Parlament és a Tanács 2000. szeptember 18-án kelt, az elektronikus pénzt kibocsátó intézmények tevékenységének megkezdéséről, folytatásáról és prudenciális felügyeletéről szóló 2000/46/EK irányelvvel,

b) az Európai Parlament és a Tanács 2000. szeptember 18-án kelt, a hitelintézetek tevékenységének megkezdéséről és folytatásáról szóló, az Európai Parlament és a Tanács 2000. március 20-án kelt 2000/12/EK irányelvének módosításáról szóló, 2000/28/EK irányelvvel.

2004. évi XXXVI. törvény

a termőföldről szóló 1994. évi LV. törvény módosításáról*

1. § A termőföldről szóló 1994. évi LV. törvény (a továbbiakban: Tft.) 3. §-a a következő *o*)—*t*) pontokkal egészül ki:

„*o*) **önálló vállalkozó:** az egyéni vállalkozó, az egyéni cég vagy az önfoglalkoztató;

p) **önfoglalkoztató:** az a magánszemély, aki bármely jogszabály szerint önállóan végezhető és az egyéni vállalkozásról szóló törvény hatálya alá nem tartozó gazdasági tevékenységet végez, ha az egészségbiztosítási, illetőleg a nyugdíjbiztosítási szolgáltatások fedezetéről a jogszabályok rendelkezései szerint maga gondoskodik;

q) **termőföldnek nem minősülő ingatlan:** a termőföldnek nem minősülő földrészlet, egyéb önálló ingatlan;

r) **elsődleges lakóhely:** az a lakás, vagy lakás céljára szolgáló egy vagy több lakóhelyiségből álló épület vagy épületrész, továbbá belterületen lakásépítés céljára kialakított telek, ahol a tagállami állampolgár életvitelszerűen kíván tartózkodni;

s) **másodlagos lakóhely:** az a lakás, vagy lakás céljára szolgáló egy vagy több lakóhelyiségből álló épület, vagy épületrész, továbbá belterületen lakásépítés céljára kialakított telek, ami nem minősül elsődleges lakóhelynek;

t) **tagállami állampolgár:** az Európai Unió tagállamának állampolgára, az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásban részes állam állampolgára, valamint a nemzetközi szerződés alapján velük egy tekintet alá eső állam állampolgára.”

2. § A Tft. 7. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„7. § (1) A külföldi magánszemély és jogi személy termőföld tulajdonjogát — a (2) bekezdésben foglaltak kivételével — nem szerezheti meg.

(2) A belföldi magánszemélyre vonatkozó szabályok irányadók azon tagállami állampolgárra, aki önálló vállalkozó mezőgazdasági termelőként kíván letelepedni Magyarországon, és legalább három éve folyamatosan, jogszerűen Magyarországon lakik és folytat mezőgazdasági tevékenységet.”

3. § A Tft. a következő 8/A—8/C. §-okkal egészül ki:

„8/A. § (1) A tagállami állampolgárnak a tulajdonszerzési feltételeket egyrészt hatósági igazolásokkal kell bizonyítania, másrészt — a jövőre nézve vállalt kötelezettségeket — teljes bizonyító erejű magánokiratba vagy közokiratba foglalt nyilatkozattal kell vállalnia.

(2) A tulajdonszerzési képesség bizonyításához a következő hatósági igazolásokat kell beszereznie a tagállami állampolgárnak:

a) a lakóhelye, illetve tartózkodási helye szerint illetékes területi idegenrendészeti hatóság által kiállított hatósági bizonyítványt arról, hogy legalább három éve folyamatosan és jogszerűen lakik Magyarországon;

b) a letelepedési engedéllyel nem rendelkező tagállami állampolgárnak érvényes tartózkodási engedélyt, illetőleg az eziránti kérelem benyújtását tanúsító igazolást;

c) a tevékenység végzésének helye szerint illetékes megyei földművelésügyi hivatal (a továbbiakban: FM hivatal) igazolását arról, hogy a tulajdonszerzést megelőző három évben saját nevében, saját kockázatára folyamatosan mezőgazdasági tevékenységet folytatott Magyarországon.

(3) Az FM hivatalnak az igazolását környeztanulmány alapján kell kiállítania. A környeztanulmány során az FM hivatal a mezőgazdasági tevékenység folytatását vizsgálja. Nem tagadható meg az igazolás kiadása,

a) ha a tagállami állampolgárnak a tulajdonszerzést megelőző mindhárom évben mezőgazdasági tevékenységből volt bevétele, és ezt az adóhatóság igazolásával bizonyítja,

b) ha a tagállami állampolgárnak a három év alatt azért nem volt bevétele, mert mezőgazdasági célú beruházása (pl. ültetvénytelepítés) még nem hasznosult, és a beruházás megtörténtét bizonyítja.

(4) A (2) bekezdésben meghatározott igazolások, illetve hatósági bizonyítvány 60 napnál nem lehetnek régebbiek.

(5) A tagállami állampolgárnak teljes bizonyító erejű magánokiratba, vagy közokiratba foglalt nyilatkozatot kell tennie a következőkről:

a) Magyarországon önálló vállalkozó mezőgazdasági termelőként letelepszik;

b) kötelezi magát, hogy a termőföldet más célra nem hasznosítja a mezőgazdasági termeléshez szükséges lakó- és gazdasági épületek létesítésén kívül, továbbá hogy a termőföld használatát másnak csak olyan mértékben engedi át, hogy az ebből származó bevétele nem haladja meg a mezőgazdasági tevékenységből származó bevétele 25%-át;

8/B. § (1) A termőföld tulajdonjogának ingatlan-nyilvántartási bejegyzése iránti kérelemhez mellékelni kell a 8/A. §-ban felsorolt igazolásokat és nyilatkozatokat.

(2) A tulajdonjog bejegyzéséről szóló határozatot és a bejegyzés alapját képező okirat másolatát a földhivatal megküldi a termőföld fekvése szerinti illetékes FM hivatalnak.

8/C. § (1) A 8/A. §-ban meghatározott feltételek betartását a helyi birtokhasznosítási bizottság, ennek hiányában a települési önkormányzat jegyzője és a földhivatal bevonásával a termőföld fekvése szerint illetékes FM hivatal ellenőrizheti. Az FM hivatal megkeresheti adatszolgáltatás kérése céljából a termőfölddel összefüggő nyilvántartásokat vezető hatóságokat, és az adóhatóságot.

(2) Ha az FM hivatal az ellenőrzés során az összes körülmény alapos mérlegelése alapján megállapítja, hogy a tulajdonos

a) nem tartotta be a 8/A. § (5) bekezdésében vállalt kötelezettségeket,

* A törvényt az Országgyűlés a 2004. április 26-i ülésnapján fogadta el.

b) vállalkozói igazolvány iránti kérelmét elutasították, vagy az egyéni vállalkozói tevékenysége gyakorlásának joga, vagy az önfoglalkoztatói minősége megszűnt,

c) jogszerű és folyamatos Magyarországon való tartózkodása bármely okból megszűnt,

a tulajdonost írásban felszólítja a jogszerű állapot helyreállítására. Ha a felszólítás az adott határidő elteltével eredménytelen, az FM hivatal a tulajdonosra bírságot szab ki, amely a termőföld szerzésekori aranykorona-értéke húszezerszeres szorzatának megfelelő forintösszeg.

(3) Nem állapítható meg, hogy a tulajdonos a 8/A. § (5) bekezdés a) pontjában foglalt kötelezettségét megszegte, ha bizonyítja, hogy Magyarországon végzett tevékenységi körei között csak mezőgazdasági tevékenység szerepel, vagy bevételének legalább 50%-a mezőgazdasági tevékenységből származik, vagy személyes közreműködést magában foglaló egyéb jogviszonyt nem tart fenn.

(4) A bírság ismételten kiszabható mindaddig, amíg a jogsértő állapot fennáll, illetve amíg a tulajdonos a termőföldet el nem idegeníti. Nem szabható ki a bírság, ha a tulajdonos a termőföldet elidegenítette. A bírság megfizetésére a földvédelmi járulék befizetésére vonatkozó szabályok irányadók.

(5) A bírságról szóló jogerős határozatot az FM hivatal nyilvántartásba vétel céljából megküldi a Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztériumnak.

(6) Amíg a bírságolásra okot adó körülmény fennáll, de legkésőbb a Magyar Köztársaságnak az Európai Unióhoz való csatlakozása tárgyában kötött nemzetközi szerződésben meghatározott mentességi idő végéig a tulajdonosra a tagállami állampolgárnak nem minősülő külföldi magánszemélyre irányadó rendelkezéseket kell alkalmazni.”

4. § A Tft. 88. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„88. § (1) Külföldi jogi vagy magánszemély termőföldnek nem minősülő ingatlan tulajdonjogát — az öröklés, valamint a 88/A. §-ban foglaltak kivételével — az ingatlan fekvése szerint illetékes fővárosi, illetőleg megyei közigazgatási hivatal vezetőjének (a továbbiakban: a hivatal vezetője) engedélyével szerezheti meg.

(2) A hivatal vezetőjének határozata ellen fellebbezésnek helye nincs.

(3) Diplomáciai, konzuli képviselő, valamint ezekkel egy tekintet alá eső nemzetközi szervezetek ingatlanszerzéséhez a Külügyminisztérium előzetes engedélye szükséges. A Külügyminisztérium az engedélyt nemzetközi szerződés vagy viszonyosság fennállása alapján adja meg.”

5. § A Tft. a következő 88/A—88/D. §-sal egészül ki:

„88/A. § (1) A tagállami állampolgár, valamint az Európai Unió tagállamában, illetve az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásban részes államban, továbbá a nemzetközi szerződés alapján velük egy tekintet alá eső államban bejegyzett jogi személy vagy jogi személyiség

nélküli szervezet a Magyar Köztársaságnak az Európai Unióhoz való csatlakozásáról szóló nemzetközi szerződést kihirdető törvény hatálybalépését követően a termőföldnek nem minősülő ingatlan tulajdonjogát a belföldi személyekkel azonos feltételekkel (engedély nélkül) szerezheti meg, kivéve a másodlagos lakóhelyül szolgáló ingatlant, amelynek megszerzéséhez az említett törvény hatálybalépésétől számított öt évig (a továbbiakban: az átmeneti időszak alatt) a hivatal vezetőjének engedélye szükséges.

(2) Ha a tagállami állampolgár legalább négy éve folyamatosan és jogszerűen Magyarországon tartózkodik, a másodlagos lakóhelyül szolgáló ingatlan tulajdonjogát engedély nélkül szerezheti meg.

(3) A tagállami állampolgár a (2) bekezdésben foglalt feltétel fennállását a lakóhelye, illetve tartózkodási helye szerint illetékes területi idegenrendészeti hatóság által kiállított hatósági bizonyítvánnyal igazolja. A hatósági bizonyítványt az ingatlan tulajdonjogának ingatlan-nyilvántartási bejegyzése iránti kérelemhez mellékelni kell.

88/B. § (1) Az átmeneti időszak alatt az elsődleges lakóhelyül szolgáló ingatlan tulajdonjogának engedély nélküli megszerzéséhez a tagállami állampolgárnak teljes bizonyító erejű magánokiratban vagy közokiratban nyilatkoznia kell arról, hogy elsődleges lakóhely céljára szerzi meg az ingatlant.

(2) Ha a tagállami állampolgár belterületen kialakított telek tulajdonjogát lakóhely létesítése céljából akarja megszerezni, be kell szereznie az elsőfokú építésügyi hatóság igazolását arról, hogy a telken lakás építhető. Az igazolást és az (1) bekezdés szerinti nyilatkozatot az ingatlan tulajdonjogának ingatlan-nyilvántartási bejegyzése iránti kérelemhez mellékelni kell.

(3) Ha a tagállami állampolgár elsődleges lakóhelyül szolgáló ingatlannal már rendelkezik, nem szerezhethet ugyanezen a címen újabb ingatlant az átmeneti időszak alatt.

88/C. § (1) A 88/B. § alapján történő ingatlanszerzés feltételeinek betartását a hivatal vezetője a települési önkormányzat jegyzője és a földhivatal bevonásával ellenőrizheti.

(2) Ha a hivatal vezetője az ellenőrzés során megállapítja, hogy a tagállami állampolgár nem tartotta be az engedélyhez nem kötött ingatlanszerzés feltételeit, felhívja a tulajdonost a 88. §-ban meghatározott engedély iránti kérelem benyújtására.

88/D. Külföldi magánszemély és jogi személy, vagy jogi személyiség nélküli szervezet — kivéve a tagállami állampolgárt, valamint az Európai Unió tagállamában, illetve az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásban részes államban, továbbá a nemzetközi szerződés alapján velük egy tekintet alá eső államban bejegyzett jogi személyt, vagy jogi személyiség nélküli szervezetet — termőföldnek nem minősülő védett természeti terület tulajdonjogát nem szerezheti meg.”

6. § (1) Ez a törvény a Magyar Köztársaságnak az Európai Unióhoz történő csatlakozásáról szóló nemzetközi szerződést kihirdető törvény hatálybalépésének napján lép hatályba.

(2) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg

a) a Nemzeti Földalapról szóló 2001. évi CXVI. törvény 4/A. §-a az alábbi (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) A helyi birtokhasznosítási bizottság ellátja a — törvény által — hatáskörébe utalt feladatokat is.”

b) az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvény 52. § (1) bekezdés *h)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép, továbbá az alábbi *l)* ponttal egészül ki:

(A jogok és tények bejegyzéséről, adatok átvezetéséről szóló határozatot — a változás tulajdoni lapon történő átvezetése után — kézbesíteni kell)

„*h)* külföldi, valamint a termőföldről szóló 1994. évi LV. törvény szerinti tagállami állampolgár termőföldnek nem minősülő ingatlanra vonatkozó tulajdonszerzése esetén a megyei, fővárosi közigazgatási hivatalnak;”

„*l)* a termőföldről szóló 1994. évi LV. törvény szerinti tagállami állampolgár termőföld tulajdonszerzése esetén — a bejegyzés alapját képező okirat másolatával együtt — a termőföld fekvése szerint illetékes megyei földművelési hivatalnak;”

c) a Tft. 91. §-a, valamint a természet védelméről szóló 1996. évi LIII. törvény 68. § (5) bekezdés második mondata hatályát veszti.

Mádl Ferenc s. k.,
a Köztársaság elnöke

Dr. Szili Katalin s. k.,
az Országgyűlés elnöke

A Kormány rendeletei

A Kormány 146/2004. (V. 1.) Korm. rendelete

a külföldiek ingatlanszerzéséről szóló
7/1996. (I. 18.) Korm. rendelet módosításáról

A Kormány a termőföldről szóló 1994. évi LV. törvény (a továbbiakban: Tv.) 90. §-a (1) bekezdésének *b)* pontjában kapott felhatalmazás alapján a következőket rendeli el:

1. §

(1) A külföldiek ingatlanszerzéséről szóló 7/1996. (I. 18.) Korm. rendelet (a továbbiakban: R.) 1. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Termőföldnek nem minősülő ingatlan (a továbbiakban: ingatlan) [Tv. 3. § *q)* pont] tulajdonjogának külföldi jogi vagy magánszemély általi — öröklésen, valamint a Tv. 88/A. §-ában foglaltakon kívüli — megszerzéséhez szükséges engedélyt az illetékes fővárosi, illetőleg megyei közigazgatási hivatal vezetője (a továbbiakban: hivatal vezetője) akkor adhatja meg, ha az önkormányzati vagy egyéb közérdeket nem sért.”

(2) Az R. 1. §-ának (3) bekezdése a következő mondatral egészül ki:

„A polgármester köteles a nyilatkozatot 15 napon belül megadni.”

(3) Az R. 1. §-ának (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) Műemlék, műemléki terület vagy régészeti lelőhely, továbbá a védett természeti területen fekvő épület tulajdonjogának megszerzésével kapcsolatos eljárásban az ingatlan védettsége szerint illetékes hatóság szakhatóságként működik közre.”

2. §

Az R. 2. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A kérelemhez csatolni kell:

- a) a külföldi honosságát igazoló közokiratot;
- b) az ingatlanszerzésre irányuló szerződés, vagy a tulajdonszerzés jogcímét igazoló egyéb okirat egy példányát;
- c) a megszerezni kívánt ingatlanra vonatkozó 3 hónapnál nem régebbi ingatlan-nyilvántartási tulajdoni lap másolatát.”

3. §

(1) Ez a rendelet a Magyar Köztársaságnak az Európai Unióhoz történő csatlakozásáról szóló nemzetközi szerződést kihirdető törvény hatálybalépésének napján lép hatályba. Rendelkezéseit a hatálybalépését követően indult eljárásokban kell alkalmazni.

(2) E rendelet hatálybalépésével egyidejűleg hatályát veszti az R. 1. §-a (2) bekezdésének *a)* és *e)* pontja, továbbá 1. §-ának (7) bekezdése, valamint 2. §-ának (3) bekezdése.

Dr. Medgyessy Péter s. k.,
miniszterelnök

A Kormány tagjainak rendeletei

A földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter 74/2004. (V. 1.) FVM rendelete

a mezőgazdasági termékek és élelmiszerek ökológiai követelmények szerinti előállításának, forgalmazásának és jelölésének egyes eljárási szabályairól

A mezőgazdasági termékek és élelmiszerek ökológiai követelmények szerinti előállításáról, forgalmazásáról és jelöléséről szóló 140/1999. (IX. 3.) Korm. rendelet (a továbbiakban: R.) 17. §-ában kapott felhatalmazás alapján, figyelemmel az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 67. § (2) bekezdésében foglaltakra — a pénzügyminiszterrel egyetértésben — a következőket rendelem el:

Az ökológiai gazdálkodás ellenőrzése

1. §

(1) A Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium (a továbbiakban: minisztérium) által elismert ellenőrző szervezet — a rendkívüli ellenőrzések kivételével — köteles a helyszínen valamennyi termelőegységet évente legalább egyszer, az átállás alatt lévő termelőegységet pedig évente legalább kétszer teljeskörűen ellenőrizni.

(2) Ha a termelő ellenőrző szervezetet kíván változtatni, azt csak akkor teheti meg az átállási idő beiktatása nélkül, ha a változtatás időpontjáig a korábbi ellenőrző szervezet részletesen igazolja az ellenőrzése alatt végzett tevékenységet.

(3) Ha a termelő az ökológiai gazdálkodáshoz kapcsolt — külön jogszabály szerinti — vállalkozást is folytat, köteles arról az ellenőrző szervezetet tájékoztatni és lehetővé tenni a szükséges ellenőrzését.

Az ökológiai termelésből származó termékek jelölésének részletes feltételei

2. §

Az ökológiai termelésből származó terméken fel kell tüntetni — a legutolsó ellenőrzést végző — ellenőrző szervezet nevét és kódszámát.

A hatósági eljárásban fizetendő igazgatási-szolgáltatási díjak

3. §

(1) A hatósági eljárás során

a) az ellenőrző szervezet elismerésének engedélyezése iránt — az R. 7. §-a alapján — benyújtott kérelemre százötvenezer forint összegű,

b) az elismert országok listáján még nem szereplő harmadik országokból származó ökológiai jelölésű termék forgalmazásának engedélyezése iránt — az R. 13. §-a alapján — benyújtott kérelemre ötvenezer forint összegű igazgatási-szolgáltatási díjat kell fizetni. A díjak az általános forgalmi adó mértékét nem tartalmazzák. A díjak számlázásánál a mindenkor hatályos általános forgalmi adóról szóló törvény szabályait kell alkalmazni.

(2) A díj fizetése a kérelem benyújtásakor — a Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium Gazdálkodó Szervezet 10032000-01494549-00000000 számú számlájára — készpénzben, csekken vagy banki átutalás igazolásával történhet.

(3) Az ügyfél által benyújtott jogorvoslati kérelem díja az első fokú eljárás megindításakor fizetendő díj összegének ötven százaléka. A jogorvoslati kérelem díját a (2) bekezdésben foglalt módon kell befizetni.

(4) A díjbevételek nyilvántartásáról és kezeléséről a minisztérium gondoskodik. A díjbevételeket a számvitelről szóló és az államháztartás szervezetei beszámolási és könyvvezetési sajátosságairól szóló külön jogszabályok előírásainak megfelelően kell nyilvántartani és elszámolni. Az igazgatási-szolgáltatási díjbevételek összegét a minisztérium az R.-ben és e rendeletben meghatározott feladataival kapcsolatban felmerülő költségeinek fedezetére használhatja fel.

4. §

(1) A kérelem visszavonása vagy elutasítása esetén a díjat nem lehet visszatéríteni. A jogorvoslati eljárásban valamennyi díjat az ügyfélnek vissza kell téríteni, ha a felülvizsgált határozat vagy intézkedés a kérelmező hátrányára részben vagy egészben jogszabálysértőnek bizonyult. A díjak visszatérítéséről a minisztérium rendelkezik.

(2) Az Itv.

a) 5. §-ában foglaltakat a díjmentesség,

b) 31. § (1) bekezdésének első mondatában, valamint 31. § (2)–(7) bekezdésében foglaltakat a díjfizetésre kötelezettek körének megállapítása,

c) 32. §-ának (1) bekezdésében foglaltakat a díjat visszatérítése,

d) 82. §-ában foglaltakat a mulasztási bírság megállapítása, tekintetében alkalmazni kell azzal, hogy illetékhivatal helyett minisztériumot, az illeték helyett díjat, továbbá a lelet felvétele helyett jegyzőkönyv felvételét kell érteni.

(3) A (2) bekezdés szerinti díjfizetések ellenőrzésére az adózás rendjéről szóló 1990. évi XCI. törvény 66/J. és 66/K. pontjaiban foglaltakat kell értelemszerűen alkalmazni.

5. §

Ez a rendelet a Magyar Köztársaságnak az Európai Unióhoz történő csatlakozásáról szóló nemzetközi szerződést kihirdető törvény hatálybalépésének napján lép hatályba, egyidejűleg hatályát veszti a mezőgazdasági termékek és élelmiszerek ökológiai követelmények szerinti előállításának, forgalmazásának és jelölésének részletes szabályairól szóló 2/2000. (I. 18.) FVM—KöM együttes rendelet, valamint az azt módosító 82/2002. (IX. 4.) FVM—KvVM együttes rendelet.

6. §

Ez a rendelet a Magyar Köztársaság és az Európai Községek, valamint azok tagállamai közötti társulás létesítéséről szóló, Brüsszelben, 1991. december 16-án aláírt és az 1994. évi I. törvénnyel kihirdetett Európai Megállapodás alapján az Európai Községek jogszabályaihoz való közelítés érdekében a következő közösségi jogszabályokkal összeegyeztethető szabályozást tartalmaz:

— a Tanács 2092/1991/EGK rendelete az ökológiai gazdálkodásról és a mezőgazdasági termékek és élelmiszerek vonatkozó jelöléséről,

— valamint annak végrehajtására és módosítására, illetve kiegészítésére

- a Bizottság 1535/1992/EGK rendelete;
- a Bizottság 3457/1992/EGK rendelete;
- a Bizottság 207/1993/EGK rendelete;
- a Bizottság 2608/1993/EGK rendelete;
- a Bizottság 468/1994/EK rendelete;
- a Bizottság 2381/1994/EK rendelete;
- a Bizottság 1201/1995/EK rendelete;
- a Bizottság 1202/1995/EK rendelete;
- a Tanács 1935/1995/EK rendelete;
- a Bizottság 418/1996/EK rendelete;
- a Bizottság 1488/1997/EK rendelete;
- a Bizottság 1900/1998/EK rendelete;
- a Bizottság 330/1999/EK rendelete;
- a Tanács 1804/1999/EK rendelete;

- a Bizottság 1073/2000/EK rendelete;
- a Bizottság 1437/2000/EK rendelete;
- a Bizottság 2020/2000/EK rendelete;
- a Bizottság 436/2001/EK rendelete;
- a Bizottság 1788/2001/EK rendelete;
- a Bizottság 2491/2001/EK rendelete;
- a Bizottság 473/2002/EK rendelete;
- a Bizottság 1113/2002/EK rendelete;
- a Bizottság 1918/2002/EK rendelete;
- a Bizottság 223/2003/EK rendelete;
- a Bizottság 599/2003/EK rendelete.

Dr. Németh Imre s. k.,
földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter

III. rész HATÁROZATOK

A Miniszterelnök határozatai

A Miniszterelnök 33/2004. (V. 1.) ME határozata

**az európai integrációs ügyek
koordinációjáért felelős tárca nélküli miniszter
feladatainak az ellátásáról**

1. A Kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról és felelősségéről szóló 1997. évi LXXIX. törvény 16. §-ának (2) bekezdése és 17. §-a alapján az európai integrációs ügyek koordinációjáért felelős tárca nélküli miniszter feladatainak az ellátására — az új miniszter kinevezéséig terjedő időtartamra — az integrációval kapcsolatos általános feladatok tekintetében a külügyminisztert, a további feladatok vonatkozásában pedig a Miniszterelnöki Hivalt vezető minisztert jelölöm ki.

2. Ez a határozat 2004. május 1-jén lép hatályba.

Dr. Medgyessy Péter s. k.,
miniszterelnök

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

Kormányrendelet felhatalmazása alapján jelenteti meg a Miniszterelnöki Hivatal a Magyar Közlöny mellékleteként a **HIVATALOS ÉRTESÍTŐT**. A lap hetente, szerdánként, tematikus főrészekben hitelesen közli a legfőbb állami, önkormányzati, társadalmi, gazdasági szervek, illetve szervezetek személyi, szervezeti, igazgatási és képzési, valamint a hírközlési tevékenység (frekvenciagazdálkodás, távközlés, postaügy, informatika) közleményeit, továbbá az üzleti élet híreit. Térítési díj ellenében közzé tesszük a Kincstári Vagyoni Igazgatóság vagyonértékesítési pályázatait, az állami, társadalmi, gazdasági szervezetek, parlamenti pártok, kamarák, helyi önkormányzatok, egyházak, különböző képviseletek közleményeit. Fizetett hirdetésként — akár színes oldalakon is — helyet kaphatnak az Értesítőben a gazdálkodó szervezetek, egyetemek, alapítványok, de magánszemélyek közérdeklődésre számot tartó közlései is.

Őszintén reméljük, hogy a hírek, információk, közlemények egy lapban történő pontos és rendszerezett formában való közreadásával sikerül hatékonyabbá és eredményesebbé tenni előfizetőink tájékozódását a hivatali és üzleti életben. Az érdeklődők számára egyéb hasznos információkat is nyújt a lap.

A lap előfizetésben megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadó 1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6. címen, levélcím: 1394 Budapest 62., Pf. 357; faxszám: 318-6668.

2004. évi éves előfizetési díja: 10 764 Ft áfával.

A **HIVATALOS ÉRTESÍTŐ** egyes számai megvásárolhatók a kiadó közlőnyboltjában: 1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6. Telefon/fax: 267-2780.

MEGRENDELŐ LAP

Megrendelem a **HIVATALOS ÉRTESÍTŐ** című lapot példányban, és kérem a következő címre kézbesíteni:

Megrendelő neve:

címe (város/község, irányítószám):

utca, házsám:

Ügyintéző (telefonszám):

2004. évi előfizetési díj fél évre 5382 Ft áfával ☐

egy évre 10 764 Ft áfával ☐

Számlát kérek a befizetéshez. ☐

Kérjük, a négyzetbe történő X bejelöléssel jelezze az előfizetés időtartamát.

Kelt.:

.....
cégszerű aláírás

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

A Miniszterelnöki Hivatal és a Belügyminisztérium közös szerkesztésében havonta megjelenő

ÖNKORMÁNYZATOK KÖZLÖNYE

az önkormányzatok számára működésük során hasznos és nélkülözhetetlen tájékoztatói forrás.

A kiadvány első három része az önkormányzatokat érintő, újonnan kihirdetett jogszabályokat (törvények, rendeletek — ideértve az önkormányzati rendeleteket is —, alkotmánybírósági és egyéb határozatok) közli. Negyedik főrésze közleményeket, pályázati felhívásokat és tájékoztatásokat (szakértők közleményei, az Állami Számvevőszék ajánlásai, az önkormányzatok által elnyerhető támogatások pályázati feltételei, az önkormányzatok éves pénzügyi beszámolóit, alapító okiratok stb.) tartalmaz.

Az **Önkormányzatok Közlönye** előfizetésben megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadó (1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6.) címen (postacím: 1394 Budapest 62. Pf. 357) vagy a 318-6668 faxszámán.

2004. évi éves előfizetés díja: 4140 Ft áfával.

Példányonként megvásárolható a kiadó közlőboltjában (1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6. Tel./fax: 267-2780).

MEGRENDELŐLAP

Megrendeljük az **Önkormányzatok Közlönye** című lapot példányban.

A megrendelő (cég) neve:

Címe (város, irányítószám):

Utca, házszám:

Az ügyintéző neve, telefonszáma:

A megrendelő (cég) bankszámlaszáma:

A megrendelt példányok ellenértékét a postaköltséggel együtt, a szállítást követő számla kézhezvétele után, 8 napon belül a Magyar Hivatalos Közlönykiadónak a számlán feltüntetett pénzforgalmi jelzőszámára átutaljuk.

Keltezés:

.....
cégszerű aláírás

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

A Magyar Hivatalos Közlönykiadó gondozásában 2004. január 1-jétől jelenik meg a Közbeszerzések Tanácsának hivatalos lapja, a

KÖZBESZERZÉSI ÉRTESÍTŐ

A Közbeszerzési Értesítő megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadó, Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6. címén (postacím: 1394 Budapest 62, Pf. 357.) vagy a 318-6668 faxszámán.

Éves előfizetési díja 2004. évre: 94 700 Ft, fél évre: 50 000 Ft, negyedévre: 26 100 Ft. Példányonként megvásárolható a kiadó közlőnyboltjában (1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6. Tel./fax: 267-2780).

MEGRENDELŐLAP

Megrendelem a

KÖZBESZERZÉSI ÉRTESÍTŐ

című lapot példányban, és kérem a következő címre kézbesíteni:

A megrendelő (cég) neve:

Címe (város/község, irányítószám):

Utca, házszám:

Az ügyintéző neve, telefonszáma:

Előfizetési díj	egy évre	94 700 Ft	☐
-----------------	----------	-----------	--------------------------

	fél évre	50 000 Ft	☐
--	----------	-----------	--------------------------

	negyedévre	26 100 Ft	☐
--	------------	-----------	--------------------------

Csekket kérek a befizetéshez	☐
------------------------------	--------------------------

Kérjük, a négyzetbe történő X bejelöléssel jelezze az előfizetés időtartamát!

Keltezés:

.....
cégszerű aláírás

EU
jogi kiadványok
a Magyar Hivatalos
Közlönykiadótól

A Csatlakozási Szerződés és az elsődleges joganyag hivatalos szövegének kihirdetéséről szóló törvény közzétételével egyidejűleg (várhatóan április végén) a Magyar Hivatalos Közlönykiadó az alábbi kiadványokat jelenteti meg:

A Csatlakozási Szerződés teljes, hivatalos szövege

Teljes anyag Magyar Közlöny-különszámként.
Tartalmazza az elsődleges joganyag történeti változatát is. Összesen kb. 4100 oldal, öt kötetben, papírkötésben.
Ára (CD-vel együtt): 16 800 Ft áfával

Teljes anyag könyv alakban.
Tartalmazza az elsődleges joganyag történeti változatát is. Összesen kb. 4100 oldal, három kötetben, vászonkötésben.
Ára (CD-vel együtt): 27 300 Ft áfával

Alapszöveg könyv alakban.
A fenti könyvsorozat I. kötete, a függelékek és az elsődleges joganyag történeti változata nélkül, kb. 1100 oldal, vászonkötésben.
Ára (CD-vel együtt): 8925 Ft áfával

Magyar Közlöny-előfizetőknek a Csatlakozási Szerződés teljes anyagát tartalmazó CD-t ingyenesen küldjük, de az külön is megvásárolható.
Ára: 5750 Ft áfával

Az Európai Unió elsődleges joga

Az Igazságügyi Minisztérium tájékoztató kiadványa, amely tartalmazza az Európai Unió alapszerződéseinek egységes szerkezetű, 2004. május 1-jétől hatályos változatát, valamint a kötet nyomdahi anyagát tartalmazó CD-t.
Ára (CD-vel együtt): 3360 Ft áfával

A könyv CD-változata külön is megvásárolható.
Ára: 2500 Ft áfával

A kiadványokra előrendelést / megrendelést felvesszünk. Megjelenés után a kiadványok kaphatók a kiadó Közlönyboltjában is: 1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6. Tel./fax: 267-2780

www.mhk.hu

Megrendeljük az alábbi kiadvány(oka)t (a befizetéshez számlát / csekket kérek):

- ☐ Csatlakozási Szerződés (teljes anyag) – Magyar Közlöny-különszámként példányban. Összesen kb. 4100 oldal, öt kötetben, papírkötésben. *Ára (CD-vel együtt): 16 800 Ft + postaköltség.*
- ☐ Csatlakozási Szerződés (teljes anyag) – könyv alakban példányban. Összesen kb. 4100 oldal, három kötetben, vászonkötésben. *Ára (CD-vel együtt): 27 300 Ft + postaköltség.*
- ☐ Csatlakozási Szerződés (alapszöveg) – könyv alakban példányban. A teljes anyag I. kötete, kb. 1100 oldal, vászonkötésben. *Ára (CD-vel együtt): 8925 Ft + postaköltség.*
- ☐ Csatlakozási Szerződés (teljes anyag) – önálló CD példányban. *Ára: 5750 Ft + postaköltség.*
- ☐ Az Európai Unió elsődleges joga – könyv + CD példányban. *Ára (CD-vel együtt): 3360 Ft + postaköltség.*
- ☐ Az Európai Unió elsődleges joga – önálló CD példányban. *Ára: 2500 Ft + postaköltség.*

Megrendelő neve:

Megrendelő címe:

Dátum:

Aláírás:

A megrendelőszelvényt kérjük a Magyar Hivatalos Közlönykiadó, 1085 Budapest, Somogyi B. u. 6. címre (postacím: 1394 Budapest 62, Pf. 361) vagy a 267-2780, illetve 338-4746 faxszámra elküldeni.

Szerkeszti a Miniszterelnöki Hivatal, a Szerkesztőbizottság közreműködésével.

A Szerkesztőbizottság elnöke: dr. Pulay Gyula. A szerkesztésért felelős: dr. Müller György. Budapest V., Kossuth tér 1—3. Kiadja a Magyar Hivatalos Közlönykiadó. Felelős kiadó: dr. Kodala László elnök-vezérigazgató. Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6. Telefon: 266-9290.

Előfizetésben megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadónál

Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6., 1394 Budapest 62. Pf. 357, vagy faxon 318-6668.

Előfizetésben terjeszti a Magyar Hivatalos Közlönykiadó a FÁMA Rt. közreműködésével. Telefon/fax: 266-6567.

Információ: tel./fax: 317-9999, 266-9290/245, 357 mellék.

Példányonként megvásárolható a kiadó Budapest VIII., Somogyi B. u. 6. (tel./fax: 267-2780) szám alatti közlönyboltjában, illetve megrendelhető a www.mhk.hu/kozlonybolt internetcímen.

2004. évi éves előfizetési díj: 73 140 Ft. Egy példány ára: 161 Ft 16 oldal terjedelemtől, utána + 8 oldalanként + 161 Ft.

A kiadó az előfizetési díj évközbéli emelésének jogát fenntartja.

HU ISSN 0076—2407

04.0975 — Nyomja a Magyar Hivatalos Közlönykiadó Lajosmizsei Nyomdája. Felelős vezető: Burján Norbert.